

היזברות

עונג שבת

פרשת מקץ - שבת חנוכה | גליון 329 | כ"ח כסלו תשע"ח

לתגובות: oneg.shabat@hidabroot.org

להפצת העלון - 073-2221388

www.hidabroot.org

העלון מוקדש לע"נ מיטל בת חיה רות לע"נ פונגדה בן טורי | לע"נ מטילדה בת רבקה | לע"נ יצחק בן בהייה | לרפואת הנפש והגוף תומר בן אילנה

להקדשת העלון חייגו: 073-2221388

זמן כניסת ויציאת שבת			
מוצ"ש ר"ת	מוצאי שבת	כניסת השבת	השבת
17:54	17:16	16:01	ירושלים
17:50	17:18	16:17	תל אביב
17:50	17:15	16:08	חיפה
17:55	17:19	16:20	באר שבע

בחסות יקבי ירושלים

אמונה ובטחון

האם שבוי "יפה עיניים וטוב רואי" מהווה סיבה לפדין שבויים בכל מחיר?

הרב זמיר כהן

וסף הצדיק נותן שם לבנו בכרו: "ויקרא יוסף את שם הבכור מנשה, כי נשני אלקים את כל עמלי ואת כל בית אבי" (בראשית מא, נא).

ביאור המילה 'נשני' - השיחיני. כמו גיד הנשה שנשה וזו ממקומו. אך הדבר דורש הסבר. וכי יוסף רצה לשכוח את בית אביו, עד כדי שהוא מודה על השכחה וקורא בזכות זאת לבנו בשם מנשה? והרי הוא כל כך ייחל וציפה לפגוש את אביו.

אולם יוסף לא שכח את בית אביו, וממילא לא ביקש להודות על שכחה מסוג זה, אלא ביקש להודות על שכחת הצער שגרם לו בית אביו. על כך שלא נשבר ולא שקע בעצבות ובדיכאון עקב האכזבה מהתנהגותם כלפיו והסבל שהמיטו עליו. שכן יוסף הצדיק חי תמיד בידיעה ש"כל דעביד רחמנא לטב עביד". ומשום כך, כאשר זיהה יוסף את אחיו בין הבאים למצרים, נאמר בתורה (בראשית מב, ט): "ויזכור יוסף את הרעה אשר עשו עמו", אלא רק את החלומות, שהוא עתיד למלוך והם ישתחוו לו, והנה הדבר מתגשם. אבל כבר הסיר כל טינה מלבו, וכפי שאמר להם מיד כשהתגלה לפניהם: "ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכתם אתי הנה, כי למחיה שלחני אלקים לפניכם. ועתה לא אתם שלחתי אתי הנה, כי האלקים. וישמיני לאב לפרעה וכו'" (מה, ה-ה). זוהי גדולתו של יוסף, שלרוב אמונתו בה' לא לקח לב ואפילו שכח את כל הרע שעשו לו אחיו, ועל כך ביקש להודות באמרו: "כי נשני אלקים את כל עמלי ואת כל בית אבי".

על פי זה יובן המסופר בתלמוד (גיטין נח ע"א): "מעשה ברבי יהושע בן חנניה שהלך לדרך גדול שברומי. אמרו לו: תינוק אחד יש בבית האסורים, יפה עיניים וטוב רואי

הרב אברהם יוסף, רב העיר חולון

שאל את הרב

אנחנו אשכנזים, ופעם היינו מדליקים כל אחד חנוכייה בעצמו. בשנים האחרונות רק אבא שלי מדליק חנוכייה. האם אני יוצא ידי חובה בהדלקה שלו? גם לאשכנזים בעל הבית מוציא ידי חובה את בני הבית, אלא שלדעת הרמ"א מותר לכל אחד מהבנים להדליק חנוכייה נפרדת בברכה, וזה נחשב למהדרין, כפי

מה שהביא הרמ"א בהסבר הדברים בגמרא. אני גר בקומה שישית. האם עדיף להדליק נרות חנוכה בחלון הפונה לחניה, או בתוך הבית, או במקום אחר? יש שני מצבים, ולפיהם יש לקבוע את מקום ההדלקה.

תחילה יש לדעת שכל מי שמתגורר בקומה שלישית ומעלה אינו מקיים לכתחילה את המצווה לעוברים ושבים,

אלא רק לבני ביתו, כיון שאין דרך הבריות להרים את הראש מעל 9.60 מטרים. ולכן אם החלון הפונה לרשות הרבים נראה היטב לבני הבית, עדיף להדליק ליד החלון, שבוה מרויחים שגם לבני הבית תהיה פרסומת, וגם לעוברים ושבים מעט. אבל אם החלון מרוחק מבני הבית ומונח בחדר צדדי, צריך להעדיף את בני הבית ולא להניח בחלון.

בהשתתפות:

הרב זמיר כהן הרב יצחק פנגר

ר' שמעון פרץ ורבנים נוספים

חמישי - עד מוצ"ש | שבת פר' בא | ב'ד' שבת | 18-20.1.18

הזדירו להירשם מספר המקומות מוגבל!

הבטיחו מקומכם: 073-2221270

תושבי אילת והדרום במיוחד בשבילכם!

סופ"ש חורפי

שיחמם לכם את הנשמה

בואו לחוויה רוחנית עם הרבנות

- 2 גיור בכח החרב? דניאל בלס
- 3 להטעין קוטג' 9% הרב יצחק פנגר
- 6 עשינו לך מנוחה חיים ולדר
- 8 מנסרת סחריב הרב זמיר כהן
- 10 הלכות "על הניסים" הרב יצחק יוסף
- 11 לקודר אל התשובה הרב דן טיומקין
- 14 ויוסף הוא השליט הרבנית יסיה מרחי

מיועד לציבור חילוני בלבד!

שלושה ימי נופש במלון נובה באילת!

הרצאות מרתקות: זוגיות, חינוך, אמונה, תורה ומדע

היהודי החשוב

על ידי שבטי הגויים הקרובים. על כן, העמידו החשמונאים בפני שבטי הגויים שתי אפשרויות:

או להתגייר, או לעזוב את ארצנו. החשמונאים האמינו שאם השבטים יצטרפו לעם ישראל מרצונם, הם לא יהיו עוד איום על עם ישראל. מאחר שהיתה להם בחירה אם להתגייר או לא, נהגו שבטים שונים בדרכים שונות. היו שבטי גויים, כמו האדומים, אשר שמחו להתגייר - היות שגם הם סבלו מאימת השלטון היווני הקודם ששלט בארץ. הם הודו לחשמונאים והוקירו את טובתם. אך לעומתם, היו שבטי גויים, כמו האדריים, שלא רצו להתגייר - ועל כן גורשו מארצנו על ידי החשמונאים. אך באף מקרה לא מצאנו שהחשמונאים איימו על הגויים במוות באם לא יתגיירו.

כפי שאנו למדים, לא היתה מעולם לחשמונאים מטרה דתית לגייר גויים. סיבת הגיור היתה בטחונית, ונועדה רק כדי למנוע סכנה של מרידה במלוכת (מאחים גרים - אין צריך לפחד שיכבשו את ארצנו). אך מכיוון ששבטי הגויים התגיירו עבור טובת הנאה של הישיבה בארצנו - ספק רב אם גיורם היה כשר מבחינת ההלכה. נאמר שחכמי ישראל התנגדו לגיור שערכו החשמונאים, ולא ראו בשבטים החדשים גרי צדק.

המשך בעמוד 7 <<

האם החשמונאים גיירו עמים בכח החרב?

עם ישראל מעולם לא גייר גויים בכח. על עיוות היסטורי שחשוב לתקן

חצי אמת מצליחה להטעות אנשים לאורך זמן. כך ביאר רש"י: כל דבר שקר שאין אומרים בו קצת אמת בתחילתו, אין מתקיים בסופו" (במדבר י"ג, כ"ז). ביחס לחשמונאים קיים עיוות היסטורי שנשמע מעל גבי במות אקדמאיות שונות, וצריך לתקנו.

היוונים כבשו את ארץ ישראל, שבה התגורר עם ישראל. החשמונאים נלחמו בכיבוש היווני בארץ ישראל - מפני שהיוונים ניסו לכפות את תרבותם האנטי-דתית על בני ישראל בתוך ארצנו.

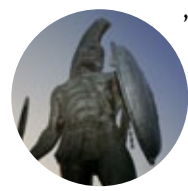
בזמן הכיבוש היווני ולפניו הגירו לארץ ישראל שבטים גויים. כלומר, בחבלים שונים של ארץ ישראל התגוררו שבטים של גויים, כמו האדומים. כל העמים בארץ סבלו מן הכיבוש היווני.

לאחר שהחשמונאים כבשו בחזרה את ארץ ישראל, השבטים הגויים שהתגוררו בארץ היו איום ממשי על השלטון היהודי החדש של החשמונאים, אשר היו מעטים נגד רבים. לכן חששו החשמונאים, בצדק, מכיבוש הארץ

עדי: "שלום. נתקלתי במאמרים של חוקרים שטוענים שהחשמונאים גיירו עמים של גויים כמו האדומים בכח החרב, כך שהיו גויים שהתגיירו, למעשה, בכפייה. האם זה נכון? האם החשמונאים צירפו אל בני ישראל עמים גויים?" * * *

שלום וברכה עדי, ותודה על שאלתך. רוב הדתות בעולם הן מסיונריות, ורבות השליטו את אמונתן בכח הזרוע. לכן מדהים הדבר לגלות כי היהדות לא רק שלא ניסתה להכריח את הגויים להאמין בה בכח החרב כיתר העמים, אלא גם אינה מעודדת את המסיונריות ואת הגיור של עמים אחרים אפילו מרצון.

גוי צריך באמת ובתמים לרצות באוצרה של היהדות, כדי לזכות בה ולהתגייר. הטענה ששמעת היתה שקרית. חוקרים מודרניים העלו את הטענה כי החשמונאים היו "מיסיונרים", אילצו עמים גויים להתגייר בכח החרב, בדומה לאופן בו השליטו המוסלמים והנוצרים את דתם על העמים שכבשו. כפי שנראה מיד, טענה זו משוללת יסוד. אין ספק שחצי אמת גרועה מן השקר, אך

נעמה גרין

סגולה להינצל מעין הרע: 7 עובדות מפעימות על יוסף הצדיק

מדוע זכה לכינוי "צדיק", כיצד הצליח למצוא חן בעיני כל רואיו, ומה נוכל אנו ללמוד מיוסף?

שבע עובדות

על כך שהוא יוסף, ציווה להוציא את כל אנשיו, אף על פי שהסתכן בכך שאחיו הגיבורים יהרגוהו, כיוון שלא ידעו מי הוא. 5. חז"ל בשמות רבה מציינים את ענוותנותו של יוסף: "אף על פי שזכה יוסף למלכות, לא נתגאה על אחיו וכל בית אביו, וכשם שהיה קטן בעיניו מתחילה, שהיה עבד במצרים, כך היה קטן בעיניו אחר שהיה מלך".

עוד מובא במדרש כי מעת שהתראה עם אביו, לאחר עשרות שנים בהם לא נפגשו, מעולם לא שהה עמו ביחידות. זאת על מנת למנוע מצב בו ישהו יעקב ויוסף שניהם יחד, ויעקב ישאל את בנו: "כיצד התגלגל הדבר והגעת למצרים?".

6. יוסף קידש שם שמים בסתר כאשר עמד בניסיון עם אשת פוטיפר, וכן הסתיר את אמו מפני עשוי ולכן זכה לברכת "עלי עין". עוד מובא כי למרות שהיו בנות מלכים שצעדו על החומה כדי שיביט בהן, הוא שמר את עיניו.

7. על בני יוסף נאמר שאין עין הרע שולטת בהם, שנאמר "בן פורת יוסף בן פורת עלי עין". סגולה ידועה להישמר מעין הרע היא לומר: "אנא מזרעא דיוסף, שלא שלטה ביה עינא בישא".

1. יוסף הצדיק הוא הבן הראשון של רחל אימנו והבן האחד-עשר של יעקב אבינו. יוסף זכה שלשמו הפרטי נוסף הכינוי והתואר "צדיק", כיוון שעמד בניסיון ולא חטא עם אשת פוטיפר.

בתורת הקבלה מסמל יוסף את המידה "יסוד", שעניינה שמירת הברית. יוסף משול לשור בשל גבורתו על יצרו: "בכור שורו הדר לו".

2. יוסף הצדיק היה ירא את השם מאוד. הרמב"ן כתב על עמידתו בניסיון עם אשת פוטיפר: "סיפר הכתוב כי מאן לעשות כרצונה אף על פי שהיא גבירתו אשת אדוניו, והוא ירא ממנה, כי היה ירא את השם יותר".

3. רש"י מבאר על הפסוק: "ויהי ה' את יוסף ויהי איש מצליח, וכל אשר הוא עושה ה' מצליח

תקיים תפילה מיוחדת לכל הישועות

052-955-15-88
073-222-12-40 חייגו:

לבית הכנסת, לחוג בית ועוד ללא עלות!

מרה בכיר בארגון הידידות הרב מרדכי לוי

ערב רוחני ומעצים
אמונה ובטחון עפ"י הסגולה הבדוקה

אין עוד מלבדו

"עניין גדול לביטול כל הדינים ודבקות לאדון יחיד ברוך הוא" ("נפש החיים")

עם בנם של קדושים המקובל הרב יצחק בצרי

והערב

נא

הרכישה שלא חויבה באשראי - מי ירוויח?

ראובן הלווה לחברו בכרטיס אשראי, אך הכרטיס לא חויב. האם על חברו לשלם לו?

מעשה שהיה בראובן ושמעון ששבו יחד לביתם, לאחר סיום יום עבודתם. והנה חלפו בדרכם על פני חנות תכשיטים, ופתאום נזכר ראובן כי טרם רכש עבור רעייתו מתנה לכבוד החג. כיוון שלא היה ברשותו כסף, ביקש מחברו שישלם עבורו, וישיב לו בעוד שלושה ימים, כאשר יקבל משכורת, את מלא הסכום. ראובן השיב בחיוב, ושילם באמצעות כרטיס האשראי שברשותו סכום של 1000 ש"ח עבור חברו.

ויהי ביום השלישי, בבוא ראובן לגבות את חובו, נתקל בסירוב מצד חברו. "לא הפסדתך מאומה! חברת האשראי לא גבתה ממך את הסכום, משום שבאותו היום חלה תקלה וקריסת מערכות במחשבי החברה, ולכן הוחלט 'לוותר' על כל הקניות שנעשו באותן שעות. על כן איני מחויב להשיב לך את הסכום!". ואכן, התברר שדברי שמעון אודות אי חיוב חשבונו של ראובן היו נכונים.

אלא שראובן לעומתו תבע את סך ההלוואה, בטענה שמה שמחלה לו החברה - אין זה עניינו של חברו. עם מי הדין?

נאמר בשולחן ערוך חושן משפט סימן שע"ה סעיף א': "היורד לתוך שדה חברו שלא ברשות ונטעה, אם היתה שדה העשויה ליטע - אומדין כמה אדם רוצה ליתן בשדה זו לנוטעה, ונוטל מבעל השדה". ולכאורה כל שכן שבשאלתנו, שירד ראובן והרוויח את חברו על פיו, שיצטרך שמעון לשלם לו מדין "נהנה".

מאידך גיסא, יש מקום לטעון שכל חיוב התשלום עבור ההנאה שייך דווקא כשהנהו מנכסיו, אך לא באופן שלא הפסיד מאומה, שהרי זה בגדר "זה הנהה זה לא חסר". וצריך עיון.

והצגנו שאלה זו לפני הרב יצחק זילברשטיין שליט"א, והשיב לנו בזו הלשון: שמעון חייב לראובן אלף שקלים, כי ברגע שראובן נתן את כרטיס האשראי לבעל חנות התכשיטים, והלה תמורת כך נתן תכשיט, באותו רגע נתחייב שמעון לראובן אלף שקל מדין "נהנה". והגם לראובן הדבר לא עלה מאומה, בכל זאת שמעון חייב לתת לו מדין נהנה. באותו רגע שראובן מסר את כרטיס האשראי, ושמעון קיבל תכשיט הודות לכך, צריך שמעון לשלם לראובן, ללא כל קשר אם הפסיד ראובן או לא.

רכישת 90 פרי הרב ארז חזני, ע"פ הרב יצחק זילברשטיין, חייגו להידברות שופר: 073-222-1250

ארגז הכלים

להטעין קוטג' 9%

מדוע חשובה השלימות ברוחניות, ומה קורה לאדם שמעד פעם אחת?

בספר "מסילת ישרים" (שער ד', בדרך קניית הזהירות) כותב הרמח"ל: "לשלמי הדעת - תהיה להם ההערה (ההארה) במה שיתברר להם, כי רק השלמות הוא הדבר הראוי שיחמד מהם, ולא זולת זה. ושאינן רע גדול מחסרון השלמות וההרחקה ממנו". כלומר, האדם חייב לשאוף לשלמות, כי "אין רע גדול מחסרון השלמות". אם אדם אינו שואף למקסימום, ומראש מתפשר על בינוניות - גם לבינוניות הוא לא יגיע. השאיפה צריכה להיות - שלמות. לא פחות מכך!

כדי להגיע לשלמות צריך להיטען

שני חברי "מיוחדים" נכנסו לסופרמרקט. אחד מהם ראה קוטג' 9%, ופנה אל חברו בטון לחוץ: "יואו, צריך דחוף להטעין אותו!". המסלול המוביל אל השלמות, הוא מסלול מפותל וארוך. בחלק מהקטעים שלו הוא גם לא קל. יש צורך בכוחות חזקים כדי להמשיך ולהתקדם אל המטרה. גם אם מתחילים את המסלול בכוחות רעננים, ובהרבה אנרגיה של רצון טוב ומוטיבציה, צריך למלא את המצברים ו"להיטען" מחדש, כדי שיהיה כוח להגיע לסוף. הסוף - יש לציין - הנו חשוב לא פחות מאשר ההתחלה, ואולי אף יותר.

שלמות בניסיונות

"והאלוקים ניסה את אברהם... ויאמר קח-נא את-בנך את-יחידך אשר-אהבת, את-יצחק" (בראשית כ"ב, א'-ב'). אומרת על כך הגמרא במסכת סנהדרין (פ"ט ע"ב): "אמר רבי שמעון בר אבא, אין 'נא' אלא לשון בקשה. משל למלך בשר ודם, שעמדו עליו מלחמות הרבה, והיה לו גיבור אחד ונצחון. לימים עמדה עליו מלחמה חזקה, אמר לו: 'בבקשה ממך, עמוד לי במלחמה זו, שלא יאמרו 'ראשונות אין בהם ממש'. אף הקב"ה אמר לאברהם: ניסיתך בכמה ניסיונות, ועמדת בכלן. עכשיו עמוד לי בניסיון זה, שלא יאמרו אין ממש בראשונים". אברהם אבינו עמד בהצלחה בתשעה ניסיונות. ונתר לו עוד ניסיון אחד כדי להגיע לעשרה ניסיונות, ובעצם - להגיע לשלמות האישית שלו. מבקש ממנו הקב"ה: בבקשה ממך, עמוד בניסיון האחרון, כדי שלא יאמרו 'הניסיונות הראשונים אין בהם ממש'.

אבל מדוע יאמרו כך? הן הוא עמד בתשעה ניסיונות קשים ביותר! אלא לומדים אנו מכאן, שאסור לוותר על השלמות. צריך לשאוף להגיע לפסגה, ולהשקיע את כל הכוחות כדי להתאמץ ולעשות זאת. אם מוותרים לקראת הסוף, הוויתור הזה מאפיל גם על ההתחלה. אנו יכולים לראות זאת בחיי היום-יום. יכול אדם להיות אהוב על הציבור, מכובד ומוערך מאד במשך שנים רבות. זה יכול להיות רב חשוב, או הבהדיל שר בממשלה, זמר או כידוען אחר. מסיבה כזו או אחרת, מעד האיש, ונתפס בקלקלתו. מיד כל אמצעי המדיה חוצצים את גורלו, מבצעים בו רצח אופי, ומדברים עליו סרה מעל כל במה אפשרית.

מדוע הם עושים זאת? והרי עשרות שנים העריך הציבור את האיש הזה, וגילה לו אהבה. כלום בגלל מעשה אחד נשכחו לו כל מעשיו הטובים ו/או החשובים ו/או הנערצים? אכן, כן. אנו מצפים מאחרים לשלמות, אף שאנו בעצמינו רחוקים מן השלמות...

מתוך הספר "ארגז הכלים". לרכישת 90 פרי הרב פנגר בהידברות שופר 073-222-1250

אם בית הכנסת שלכם לא מקבל את העלון באופן קבוע, קחו יוזמה והצטרפו לאלפי המפיצים ברחבי הארץ חודש ראשון ללא תשלום!

111,575

עותקים של עונג שבת ברחבי הארץ מדי שבת... אבל זה לא מספיק!

להצטרפות נמפיצים: 073-2221388

ההצטרפות נמפיץ כרוכה בהשתתפות בהוצאות הדפוס והמשלוח. חודש ראשון בחינם, וכן ספרו החדש של הרב יגאל כהן, יינתנו מתנה למפיצים החדשים בהתייבות על הפצה במשך 3 חודשים.

סוד

הנישואין

מהי מטרת הנישואין?

מהי המטרה האמיתית של הנישואין, על פי היהדות? וכיצד משפיעה המטרה על שלום הבית?

אחד מסודות ההצלחה בכל תחומי העשייה בחיים, הוא כאשר מגדירים יעד נכון, ומציבים אותו כמטרה שאליה יש לחתור עד השגתה. אולם כאשר מציבים יעד שגוי, וכל הפעולות מתמקדות ביעד זה, הרי בוודאי שהעניין נועד מראש לכישלון. אדם שסבור כי מטרת חיי הנישואין היא התמסדות עם ילדים ומשפחה, עלול לחוש שעמום בקשר הזוגי כאשר הילדים נולדים והנה הוא כבר השיג את מבוקשו. אולם היודע את עומק מטרת הנישואין, יציב יעד זה לפניו כל ימי חייו, ואילו הוא יחתור תמיד. לאדם זה מובטחים חיי נישואין מוצלחים. ביהדות, פסגת תכלית האדם בחייו, אשר יש להציבה כיעד המרכזי בחיים, היא להיות אדם שלם באמצעות היותו **מתוקן** במעשיו, והופך **מנוטל לנותן**.

ואת זאת, אי אפשר להשיג בשלימות, ללא חיי נישואין. בורא העולם הוא היחיד שהוא אחד מוחלט. אולם האדם מורכב משני חלקים, זכר ונקבה. ככתוב בתורה: "זָכָר וּנְקֵבָה בְּרָאָם, וַיְבָרֶךְ אֹתָם, וַיִּקְרָא אֶת שְׁמֵם אָדָם" (בראשית ה', ב'). כלומר, שניהם יחד נקראים בשם אדם. אבל זכר לבד ונקבה לבד טרם הנישואין, אינם אלא שני חצאים נפרדים. רק בשעת החופה והקידושין מתאחדים שני חלקי הנשמות ושני החצאים נעשים אחד שלם.

עניין זה מבואר בהרחבה בספר הזהר הקדוש, שכל נשמה טרם ירידתה לעולם מורכבת משני חלקים - זכר ונקבה. כאשר מגיע זמנה לרדת היא מתפצלת לשני חלקים, שכל אחד מהם נכנס לגוף אחר בזמנים שונים. נמצא שכל זמן שהאדם אינו נשוי, יש בקרבו חצי נשמה, וממילא הנו חצי אדם, ועל ידי הנישואין חוזרת הנשמה ומתחברת עם חציה השני וחוזרת לשלימותה. לפיכך, יום הנישואין עבור בני הזוג מקביל ליום הכיפורים. כל אחד מבני הזוג אשר שב באותו היום ממעשי הרעים בעברו, זוכה להיטהר מהם, בדומה לטהרת יום הכיפורים. זהו אדם שנולד מחדש, מהחופה הוא הופך להיות אדם שלם מכל היבט שהוא. ולכן ישנן עדות שנוהגות שהחתן והכלה צמים ביום חופתם. יום של צום, יום של חשבון נפש, תפילה והכנה לעתיד רוחני גבוה יותר. שהרי זהו יום גדול ונשגב, יום שהאני הפרטי החצוי הופך לאדם שלם.

תובנה זו מרוממת את בני הזוג להכרת הטוב הדדית, שהרי כל צד תרם את חלקו להשלמת רעהו. והיא מעניקה רוגע בחיי הנישואין מהיבט הציפיה לקבל עוד ועוד. שהרי מעצם היותנו נשואים זה לזו, כבר קיבלנו את פסגת חיינו: להיות אדם שלם.

מתוך ספרו החדש של הרב זמיר כהן: המדריך המלא לנישואין מאושרים, לרכישת הספר חייגו להידברות שופר: 073-222-1250

חינוך ילדים

פגעי הטכנולוגיה (חלק ב')

מה ההבדל בין משחק מחשב לכדור שינה?

כשנשאל אדם שאיננו מבין במכוניות, כיצד נוסע הרכב, הוא יענה: מכניסים את המפתח, מניעים, לוחצים על הדוושה ונוסעים. אך המבין יותר במכונאות הרכב יסביר שישנו מנוע, מחשב שנותן הוראות, צילנדר שדרכו הדלק נכנס וכו', והם אלו שגורמים לרכב לנוע. הרכב בנוי מרבדים על גבי רבדים, עד לשלב הכנסת המפתח שאיתו מניעים ונוסעים. כשישמע את זה אדם שאינו מבין, יתכן שהוא יבטל את הדברים במחי יד, משום שקוצר השגתו בעניינים אלו גורם לו לא להבין שכך הם פני הדברים. גם נפש האדם בנויה רבדים ע"ג רבדים, ויתכן מאד שאדם שגר בחו"ל, ששם יש הרבה "גויים מתורבתים", לא יבין את החילוק שיש בין נשמה של יהודי לגופו של הגוי. אבל האמת היא שישנו הבדל מהותי בין היהודי, שיהיה אפילו הגרוע ביותר, לבין הגוי, ושיהיה המתורבת ביותר (להזכירכם, קוראים נאמנים, שגם ה"עם הנאור ביותר באירופה" היו מחנכים את ילדיהם לנימוסים בצד הליכות. אותם ילדים גדלו והפכו להיות "רוצחים מנומסים" בתפקידים שונים במכונת ההשמדה הנאצית). בעיניי החומריות שלנו לא תמיד נוכל לראות זאת, אך הקב"ה, שיצר את הבריאה, הוא זה שיצר וממילא גם מבדיל בין האור לחושך ובין ישראל לעמים. גם בנפש שלנו, ובעיקר של ילדינו, ישנם רבדים ע"ג רבדים, ולכן נניח למשל שילד מתחצף. הרי קרוב לוודאי שהתנהגות זו מעידה על עיוות פנימי שנובע ממצוקה פנימית של הנשמה, שקרוב לוודאי התלכלכה ממראות או משמיעה אסורים, ולכן היא פולטת את הזוהמה בדמות חוצפה.

הדברים אמורים גם בצדו השני של המטבע, ולכן חז"ל מבקשים מאתנו שילד, כבר בהיותו צעיר, נטביע בו בתחילה ערכים של טהרה בדמות לימוד תורת הקרבנות - יבואו טהורים ויתעסקו בטהורים.

"בסך הכל" משחק מחשב

אך הערומיות של היצר הרע היא לדעת "לעבוד" על האדם לאט לאט, ולקדם אותו שלב אחר שלב מהקל אל הכבד. בתחילה הוא ממליץ להורים התמימים על משחקי מחשב וסרטים "תמימים". אחר כך מגיע תור הילד להיות אצל השכנים (ושם לא כך לכך מקפידים), והדרך למ"ט שערי טומאה סלולה ובטוחה... כאשר ילד משחק בכדור, אין זה מרחיק אותו מהתורה, ח"ו, הוא אמנם מוציא מרץ, מרענן את עצמותיו ומחליף כוחות חדשים, אבל אין במשחק הכדור שום "אש" של ביטול תורה. לעומת זאת במשחקי המחשב, שהילד דבוק למסך משך זמן לא מועט, באם נשים לב נראה שהוא אינו מרגיש כלל מה נעשה מסביבו, והוא שקוע שעה-שעתיים בלי חילוף עצמות ובלי פיתוח המוח. הורים נבונים, המעוניינים לעשות את הביעור מביתם, כדאי שיתנו את הדעת שצריך לחפש לילד תעסוקה חלופית במקום המחשב, או לכל הפחות להגביל מהותית את שעות המסך. אפשר לעשות זאת על ידי מחשבה מעמיקה בשיתוף הילדים מה הם אוהבים לעשות, ובטוחני שעם קצת חשיבה נכונה - הם ימצאו את הפתרונות הנכונים לבניית תעסוקה מועילה יותר לילדים.

רכישת ספרו החדש של הרב אפרים אורשלימי "סודות של חינוך - עצות ורעיונות נבחרים בחינוכם של הילדים" חייגו להידברות שופר: 073-222-1250

בואו לסדנא יחודית שתתן לכם כלים לנישואים מוצלחים!

בהשתתפות:
 הרב זמיר כהן
 הרב שמחה כהן
 הרב איתמר אינהסאן

מחרוזת עם נישואים בטווח הראשונה

יינתן אישור לכלה

מהרו להרשם, ביחד כמוכני! 073-222-1-300

מתכוננים לחתונה? תשקיעו במה שחשוב באמת!

2 רכב לחתן לחשבו

1 סדנא זוגית עם הידברות

7 זוגות פרטים לערב

4 לתיבת חתן

6 מפגשים בקבוצות - לחוד וביחד לנשים נתן הדרכה ע"י רבנית

ימי רביעי החל מ- ט"ז סבת 3.1.18 בין השעות 22:00-18:30

קו ההלכה

סגולות החנוכה

אלו סגולות קיימות בשמן של נרות החנוכה, ולמה כדאי להסתכל בנרות כשהם דולקים?

סימן כ"ז אות י"ג, ובן איש חי פרשת וישב הלכות חנוכה אות כ"ג).

סגולות נפלאות נאמרו בנרות החנוכה, בהדלקה, בשלהבת, בפתילות ובשמן. נביא כאן חלק מן הסגולות המובאות בספרים.

שלהבת

- ז. מצווה להסתכל בנרות החנוכה (ש"ת שב יעקב אורח חיים סימן כ"ב). וע"י הסתכלות בנר חנוכה מקדשים את העיניים, וסגולה לתקן עוון הסתכלויות אסורות (שפתי צדיק ענייני חנוכה).
- ח. סגולה לרפואת ולבריאות העיניים – יסתכל על שלהבות נרות חנוכה (רפאל המלאך אות ע' ערך עיניים השמיני, עמ' 74).
- ט. על ידי הסתכלות בנרות החנוכה מתחזקים לבטוח בה' (ספר הגיון לבי על שער הכוונות, דרוש חנוכה עמ' כ"ג). הזוכה לזיכרון בתורה (חתם סופר – תורת משה מקץ דף קע"ט עמוד ב'), וניצול ממלאך המוות (ספר נחלת יעקב עמוד רכ"ז אות מ"א).

הסגולה שיש בקדושת הימים

- א. בשם הקדמונים ז"ל מובא שימי החנוכה מסוגלים למחילת עוונות, ובפרט יום זאת חנוכה, כמרומז בפסוק "בזאת יכופר עוון" וגו'. (תלמידי הבעל שם טוב).
- ב. חנוכה הוא זמן מסוגל לרפואה, ונר החנוכה פועל בין רפואת הגוף ובין רפואת הנפש (ספר קדושת לוי ענייני חנוכה).
- ג. בחנוכה יש כח של ראש השנה, ויכולים לפקוד בו חשוכי בניים. (בני יששכר ענייני חנוכה מאמר ב' אות י').

הדלקת הנרות

- ד. הזהיר במצוות הדלקת נרות חנוכה כהלכתה, זוכה לבנים תלמידי חכמים (גמרא שבת כ"ג עמוד ב').
- ה. סגולת נר חנוכה וכל נר מצווה היא שמתקבלות התפילות שמתפללים על ידי הנרות כאשר הנרות דולקים (ספר יסוד יוסף).
- ו. סגולה לשמירה כל השנה, שכל לילה ולילה, כשידליק הנרות, יאמר שבע פעמים פסוק "ויהי נועם" עם פרק "יושב בסתר עליון" (מועד לכל חי

ליקוטי עצות ערך מועדי ה' חנוכה אות ב').
יג. כדי שיהיה מותר להשתמש בשמן זה, ראוי לעשות תנאי לפני שמשתמשים בשמן, "שהנותר מן השמן נוכל להשתמש בו לכל חפצינו" (משנה ברורה סימן תרע"ד סעיף קטן י"ח). ולהלכה נראה שאף אם לא עשה תנאי יכול להשתמש בשמן (על פי הרמ"א בסיון תרע"ד סעיף ב', שגר של רפואה נחשב כנר מצווה).

פתילות

- יד. סגולה לפקידת עקרות – ביום שמיני של חנוכה שורפים הפתילות של חנוכה ומדלגין האיש והאישה על גבי האש. ויש אומרים שהאיש והאישה יסוכו עצמם בשמן זה ביום הראוי לעיבור (ספר נוהג בחכמה עמ' ס"א).
 - טו. סגולה למציאת זיווג – בליל שמיני של חנוכה, בעת ששורפים את כל הפתילות יחד, יעברו הרווק או הרווקה על הפתילות (כשהאש נמוכה כמובן) שבע פעמים, וזו סגולה לחתונה במהרה (ספר אביעה סגולות עמ' 146).
 - טז. סעודת חנוכה היא סגולה להמשיך רפואה לחולה (שער יששכר מאמר ימי אורה אות ע"ב).
- הידברות וקו ההלכה בשירות ללא תשלום, למענכם. לכל שאלה בהלכה, חייגו עכשיו 073-3333-300**

הידעת!?

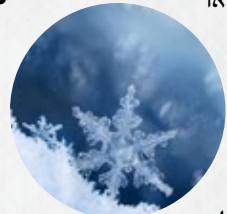

7 עובדות מפתיעות שאולי לא ידעתם

כמה מהר גדל צמח הבמבוק, איזה נשק הפך להיות תרופה חשובה, ואיזה עץ אוגר בתוכו מים?

- במלחמה נהרגו כתוצאה משאיפת גז. אך כיום, הגז הקטלני הפך להיות חיוני: הוא משמש כתרופה כנגד סוגים מסוימים של סרטן.
- הידעתם שישנם צמחים שאוגרים כמויות של מים?** עץ הבאובב אוגר בתוכו כמות עצומה של מים: עץ באובב אחד יכול להכין בגזעו יותר מ-120,000 ליטר מים. עץ הבאובב מיוחד גם בשל מראהו המוזר – כאילו העץ התהפך ושוורשיו נמצאים למעלה.
- הידעתם שגלי הקול מהירים יותר במים?** כאשר מדברים על מהירות הקול, מדברים לרוב על המהירות שבה הקול עובר באוויר. אך מהירות הקול במים גבוהה פי 4.3 ממהירותו של הקול באוויר! בחלל, לעומת זאת, הקול אינו יכול לנוע כלל.

- הוא יכול לצמוח במטר שלם תוך 24 שעות בלבד, ובתוך עונה אחת להגיע לגובה של כ-30 מטרים. הבמבוק הוא גם צמח עמיד במיוחד, ולדוגמה: הוא היה הצמח הראשון שהתאושש לאחר ההטלה של פצצת האטום על הירושימה.
- הידעתם שאין שני פתיתי שלג זהים?** פתיתי השלג הם גדולים וגבישיים, ולכל אחד מהם – צורה ייחודית משלו. צורתם של פתיתי השלג היא פרקטלית – כלומר ככל שמתקרבים יותר אל הצורה, רואים אותה צורה עוד ועוד פעמים.
- הידעתם שישנו נשק שהפך להיות תרופה?** במלחמת העולם הראשונה נעשה שימוש בגז חרדל, שהיה גז קטלני ושימש ללוחמה. על פי ההערכות, 4% מן ההרוגים

- הידעתם שיש תוכים שלא רק "חוזרים כמו תוכי"?** מתברר שישנם תוכים שיודעים לא רק לחקות בני אדם, אלא גם להבין חלק ממה שהם אומרים. הג'אקו – האפרור האפריקני – יכול להבין יחסים של צבע, צורה וכמות, "לשוחח" עם תוכי אחר, לבקש אוכל, מקלחת או גירוד ועוד.
- הידעתם שהדיסק און קי הוא פיתוח ישראלי?** הדיסק און קי, או בעברית החסן נייד, פותח בישראל על ידי חברת אם סיסטמס. הפיתוח אפשר שמירה של נתונים על גבי זיכרון הבזק – מעין מעגל אלקטרוני, במקום על גבי כונן נייד, כפי שהיה נפוץ עד אז.
- הידעתם שהבמבוק גדל מהר יותר מכל צמח אחר?** צמח הבמבוק גדל בקצב המהיר ביותר:

אזהרה: מכיל אלכוהול
מומלץ להימנע
משתיה מופרזת

JERUSALEM VINEYARD WINERY

קבי ירושלים מביאים אליכם ינות משובחים, ממיטב כרמי שילה ואש קודש שבשומרון.

jerusalemwineries.co.il
1-700-554-554

כזה ראה וקדש

"אני בעצמי ביקרתי שם. יין משובה. הכל על פי דיני תורה."

מון צ"ל ובני ביום שהפריש תרומות ומעשרות בקבי ירושלים התשס"ט

עשינו לך מנורה

סיפורן העדין והנוגע ללב של שתי אחיות שהתייתמו מאב ומאם, וכל שנותר להן - זו האחת את רעותה. מה שנראה כהקרבה שאינה נתפסת, מסובב על ידי ההשגחה העליונה להפך הגמור... סיפור מרתק על מסירות, נאמנות והשגחה עליונה

את אבי לקבוע מזוזה. אבי היה נבוך וניסה לסרב, אך חבריו דחפו אותו לכך, והוא בירך את הברכה ופרץ בבכי נורא.

הפתעה נוספת נרשמה בטקס, כאשר התושבים החילוניים הודיעו כי רכשו מתנה יקרה "לכבוד הרב". הייתה זו חנוכיית ענק שהוזמנה אצל נפח הברזל של המושב וצופתה בזהב. זו הייתה באמת מתנה יקרה. המנורה הוצבה בבית הכנסת במקום שיועד מראש על ידי אבי וחבריו, והרב נקרא להדליק את הנרות.

היה זה נר חמישי של חנוכה, לאחר תפילת ערבית הרב הדליק את הנרות בהתרגשות. קשה לי לתאר מה עשה הטקס הזה לכולנו. לאחר שלושים שנה ויותר של פירוד ושנאה - שררה כזו אחדות, אנשים שהיו אויבים זה לזה פשוט קמו ולחצו יד, עד היום זולגות דמעות מעיני כשאני נזכר בטקס ההוא.

בשנה שלאחר מכן חלתה רעייתי של הרב. במשך מספר שנים התמודדו הרב ושתי בנותיו עם אשפוזים חוזרים ונשנים ועם תקוות ואכזבות, ולאחר חמש שנות מחלה הלכה הרבנית לעולמה, יום לאחר שהשתתפה בטקס ההדלקה ההמוני של המושב, ישובה על כיסא גלגלים ועטופה בשמיכות ובאהבת נשות המושב מכל החוגים.

כל המושב השתתף בהלווייתה, מילד ועד זקן, וכולם עטפו באהבה את שתי הבנות. האחת בגיל 18 והשנייה בגיל 12.

השנים חלפו. כולנו רצינו לראות את בתו של הרב מקימה בית, אך זה לא קרה. לא התעניינו מדוע, אך היא הגיעה לגיל 24, ועדיין לא נישאה. בהגיעה לגיל 26 פקד אותם אסון נוסף ונורא. בוקר אחד הרב לא קם. השיב את נשמתו לבוראו במיתת נשיקה.

איני יכול לתאר לך את עומק השבר. אבי הקשיש בכה בכי תמרורים, וכל אנשי היישוב ליוו את הרב האהוב והנערץ. להלווייתו הגיעו אלפי אנשים מחוץ למושב הקטן שלנו, כי שמו היה ידוע בכל רחבי הארץ.

אבי רטן: "הוא בא לעשות רושם. שום דבר לא יצא מזה". עברו מספר שבועות, ובאמת לא ראינו אותו, אך לאחר חודש וחצי הוא שב לביתנו והתיישב עם אבי. "השגתי תקציב בשביל מועדון הקשישים שלך", אמר.

אבי כמעט התעלף. הרב הראה לו הקצבה של סכום גדול ביותר להקמת מועדון קשישים. "איך השגת את זה?" שאל אבי. "למה לא שאלת את זה לגבי בית הכנסת?" שאל הרב. "שאלתי, אבל לא אותך", אמר אבי. "זאתה לא רוצה לשמוע את התשובה שקיבלתי". שניהם צחקו.

* * *

הייתה זו תחילתה של ידידות מופלאה. מועדון הקשישים נבנה בד בבד עם בית הכנסת. הרב ואבי ישבו שעות על גבי שעות, ולפתע מצא עצמו אבי מתעסק גם בענייני בית הכנסת. תחילה מתוך אי נעימות, לאחר מכן מתוך הכרת הטוב לרב, ובסופו של דבר מתוך התלהבות אמיתית.

הם היו נוסעים יחד לירושלים ונפגשים עם "אנשים חשובים", ובנסיעות גילה אבי שהרב שבו הוא נלחם הוא איש נעים שמכבד אותו. לאט-לאט שמענו אותו מדבר בשבחו, והדבר היה לפלא.

מרגע זה ואילך נקשרה נפש אבי בנפש הרב, למרות הבדלי הגילאים הניכר ביניהם, ובמושב כמו שלנו לא ניתן היה להסתיר זאת. בתחילה לעגו חבריו של אבי על כך, אך מהר מאוד השלימו עם המצב, וכמה מהם החלו בעצמם להיות חסידיו של הרב.

בחג החנוכה התקיים טקס חנוכת הבית של מועדון הקשישים. הרב, כמובן, הוזמן לקבוע מזוזה, וכל התושבים מכל העדות הגיעו. אנשים שלא חבשו כיפה אף ביום כיפור הגיעו לטקס, חובשים כיפה. התרגשות נרשמה כאשר הרב כיבד

ני מתגורר במושב קטן בדרום הארץ. המושב הוקם בשנות החמישים בתערובת מזוזה של אנשים דתיים ומעדות המזרח וחילוניים מארצות אירופה, ובעשרים השנים הראשונות היו לא מעט חיכוכים על רקע זה. עד שיום אחד, בתחילת שנות השמונים, מונה רב למושב.

היה זה איש צעיר, נשוי ואב לשתי בנות, בוגר ישיבה ומוסמך לרבנות. מובן שהחצי האחד של המושב (ובתוכם הורי) התקוממו על המינוי שנכפה עליהם, ואף פנו לבית המשפט כדי לבטלו. הרב לא התרשם מההתנגדות כלפיו, והחל לעשות את מלאכת הקודש שלו בסבלנות ובמסירות אין קץ. הוא פעל בחכמה ובתבונה, ולא הגיב על הפעולות שנעשו נגדו.

מעבר להיותו למדן ואיש הלכה, היה לו כושר ארגון יוצא מן הכלל, ומהר מאוד דאג לתקציב לבית כנסת גדול למושב, הכול מתקציבי ממשלה, כך שלחילוניים לא הייתה שום עילה להתנגד לכך.

בעוד בית הכנסת נבנה, הגיעו לאזניו שמועות על מאמצי אבי ז"ל להקים מועדון לקשישי המושב. אבי היה אדם פשוט, לא היו לו הכישרים לארגן דבר כזה, ויום אחד "נחת" הרב בביתנו. אבי קיבל אותו בנימוס, אף שהיה מראשי המתנגדים לו. הרב החל להתעניין במועדון הקשישים, ואבי, שבתחילה החמיץ פנים, מצא עצמו משתף אותו בתכונותיו, במאמציו ובעיקר באכזבותיו.

הרב רשם בפנקסו את הדברים, ולאחר מכן בירך אותנו במאור פנים ויצא.

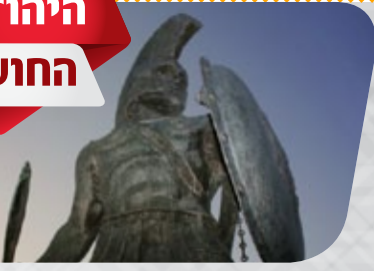
מיחסני
חשמל

רשת
שומרת
שבת

כל פתרונות
החשמל לשבת

מקדרים הלכתיים, תנורים דו תאיים, פלמות שבת, מיחמים, מיקסרים, נפות קמח חשמליות ועוד...

היהודי החושב

האם החשמונאים גיירו עמים בכח החרב? (המשך)

החשמונאים מסרו ביד השבטים את הבחירה המלאה האם להתגייר מרצונם או לעזוב את הארץ - כי אחרי הכל - זו היתה ארצנו השייכת לנו עוד לפני הכיבוש היווני אליו הסתפחו שבטים אלה.

יוסף בן מתתיהו, היסטוריון שחי בתקופת המאורעות הללו, כתב בספרו: "הורקנוס לכד את אדורה (אדוריים) ומרישה, ערי אידומאיה (אדום), ולאחר הכניעו את כל האדומים התייר להם להישאר בארץ (בארצם) אם יימולו את מבושיהם ויאבו להשתמש בחוקי היהודים" (קדמוניות י"ג, 257-258).

ישנם חוקרים רבים שמציגים אפילו תמונה הפוכה: "מחקרים מודרניים מפקפקים בכך שהגיור נעשה בכפייה, וגורסים שרוב האדומים קיבלו את היהדות ברצון. רוב האדומים בחרו להתגייר, מלבד שכבה קטנה של מתיוונים שברחה למצרים התלמיית" (אריה כשר, ימי ממלכת החשמונאים בתקופה, מדינת החשמונאים, מט"ח).

האם פירוש הדבר שגויים הצטרפו לעם ישראל?

נראה שהתשובה לכך שלילית. שבטי הגויים שהתגירו - התגירו רק למחצה, בדומה למצוות המעטות שהיו שומרים העבדים, כך שהיו שונים מאוד באורח חייהם מהיהודים בארץ ישראל שקיימו את כל תרי"ג מצוות. ומכיוון שגיוורם לא התקבל על ידי הסנהדרין, ודאי לא התחננו עם בני ישראל.

הנתונים ההיסטוריים מעידים ששבטי הגויים שהתגירו - נשארו להתגורר במקומותיהם, ולא התערבבו עם בני ישראל. הם, ככל הנראה, נכחדו כיתר העמים הכנעניים מתקופה זו, או הצטרפו לכתות השונות שהחזיקו בתורה-למחצה, כמו השומרונים. לכן אין מקום להשערה שגויים נטמעו בעם ישראל.

מחפש הבנה עמוקה של יהדותך
בעידן המודרני? קורס חדש מאת דניאל בלס
יתקיים בקרוב בבני ברק. לפרטים: 052-712-5466

התיידדו - ובת הרב ניצלה את ההזדמנות לספר שהיא הולכת לרשום את הבית על שם אחותה הצעירה, ואם יש לו הצעה היא תשמח מאוד לשמוע.

לאחר ימים אחדים התקשרה אחות הבחור בעל האבידה ואמרה כי ביררה על אחותה, ויש לה בשבילה הצעת שידוך טובה מאוד.

היא התעניינה בשם הבחור, והיא ענתה: "זה שאיבד את התיק שמצאת, זה החיסרון היחיד שאני יודעת עליו, אבל עלייך לעשות בירור בשביל אחותך".

ואכן, רב העיר נכנס לתמונה, ולאחר כל השלבים המקובלים, השניים מצאו את עצמם מתאימים. ואז הגיע השלב של המשא ומתן הכספי - שנעשה מול הבת הגדולה, איך לא?

"אני מקווה שמסרו לך שהבית שלנו יירשם על שם אחותי הקטנה", אמרה לרב העיר השדכן. "בענייני הזה יש איזושהי בעיה", אמר הרב. "איזו בעיה?"

"אביו של הבחור מתעקש לתת לו את הדירה שלו, והוא לא מסכים שתתני את דירת הורייך".

"ומדוע שיעשה זאת?" שאלה הבת. "מאותה סיבה שאת מוכנה למסור את הדירה שמחציתה שייכת לך".

לזה כבר לא הייתה לה תשובה, אבל גם לרב השדכן לא הייתה תשובה היכן יגור האב. יומיים אחר כך התקשרה אשת הרב.

"יש לי רעיון לפתרון בנושא הדירה לאחותך", אמרה בקול מוזר. "זוה תלוי קצת בך. יש לי הצעת שידוך. רב שכונה בן 43, אמנם מבוגר, אך צעיר ברוחו".

"מה הקשר בין הצעת השידוך לשאלה איפה הוא יגור... רגע, ההצעה היא של אבא של הבחור?" "זה בדיוק מה שהתכוונתי, אני מתנצלת אם פגעת בך..."

"תני לי לחשוב על זה", אמרה. * * *

חתונת הרב האלמן עם בתו של רב המושב שלנו התקיימה במושב. קשה לתאר את השמחה שהייתה לנו לראות שלפחות שתי בנותיו של הרב זכו להקים בית בישראל. כחודשיים לאחר מכן התחתנה מחוץ למושב בתו השנייה, וכולנו נסענו לשמוח ולשמח.

בעלה של בת הרב התגלה כאיש מיוחד ונעים, ממש בדרכו של הרב ז"ל, הוא קיבל על עצמו את רבנות המושב ועבר להתגורר בתוכנו. הצלחת הנוראה נרפאה.

בחנוכה שלאחר מכן התייצב כל המושב מול החנוכייה הגדולה, והרב החדש הדליק את הנרות כשלצדו, בנו, ובקרוב הנשים, אשתו, הרבנית החדשה וכלתו שהיא אחותה, ואור החנוכייה הקרין את האור שחשנו בלבנו פנימה.

כל ספריו של הסופר חיים ולדר
בהידברות שופס - 073-222-1250

לאחר ההלוויה, כשהתפזרו אלפי האנשים, התגודדו גברי המושב סביב לקבר, מתקשים להיפרד מהמנהיג הנערץ שהיה להם לאב ולמורה דרך, והנשים ליוו את שתי הבנות, האחת בת 26 והשנייה בת 20, יתומות מאב ומאם. קשה לתאר את השבר והכאב.

* * *

במהלך השבעה הודיעה הבת הבכורה לאחותה הצעירה כי החליטה להעביר את הבית על שמה. לשאלתה מדוע, הסבירה כי לה גם כך יהיה קשה בשידוכים, ומכיוון שזה נראה "ממילא אבוד", כהגדרתה, היא לא רוצה שגם אחותה תאבד את ההזדמנות לשידוך טוב, לכן החליטה לרשום את הבית על שמה של הצעירה בתקווה שהדבר ישפר את סיכוייה למצוא שידוך טוב.

עברו שבועיים, והבת בת ה-26 החליטה לנסוע לעיר כדי לרכוש מצבה לאביה. לא יודע איך לא היה מישוה שחשב על כך, ואולי היה, אך במציאות, היתומה בת ה-26 מצאה עצמה נוסעת לאזור תעשייה הסמוך לבית קברות גדול במרכז הארץ כדי להתעניין במצבות ובמחיריהן.

היא סיכמה על מצבה נאה במחיר נאה, ואז התיישבה בתחנת האוטובוס.

אוטובוס, קו אחר, עצר בתחנה, ובחור ישיבה שעמד שם עלה אליו. היא הייתה שקועה במחשבות, ורק לאחר שהאוטובוס נסע הבחינה שהבחור הותיר תיק על כיסא התחנה.

היא לקחה את התיק, ולאחר דקות אחדות החליטה לפתוח אותו כדי לגלות את שם המאבד ולהחזיר לו. היא פתחה וראתה שם גמרא ומחברת חידושי תורה. שמו של הבחור וכתובתו הופיעו שם, כמו גם שם הישיבה שבה הוא לומד.

היא התקשרה מטלפון ציבורי למודיעין וביררה את המספר בביתו. אחותו של הבחור ענתה לטלפון. היא הסבירה לה מה מצאה והיכן, והאחות ביקשה ממנה שתיתקח מונית על חשבונה ותשיב את התיק לבית.

היא אכן עצרה מונית והגיעה בתוך עשרים דקות לבית הבחור. האחות הנשואה אמרה לה כי אחיה לא אמר שהוא הולך לבית קברות, אך היא יודעת היטב מדוע הלך לשם. "תבייני", אמרה, "התייתמנו לפני שנה, כנראה הלך להתפלל על קבר אמנו".

היא לא הבינה מדוע הבחורה פרצה בכבי, הגישה לה כוס מים ולאחר שנרגעה שאלה: "ומה את עשית שם?"

"רכשתי מצבה לאבי, שנפטר לפני שבועיים, באזור הסמוך לבית הקברות".

"מי אביך?" התעניינה. היא נקבה בשם אביה.

האב ששהה בבית נזעק. "אני לא מאמין, הוא למד כמה שיעורים מעליי בישיבה, והיה אחד הבחורים המצוינים. שמעתי בצער רב על פטירתו... רגע... גם אמך... לא?"

הבת שוב פרצה בכבי. האב התיישב לנסח נוסח מכובד למצבת הרב. הבנות, שהיו קרובות בגילן,

תקדמו, כולם כבר כאן.
www.7brachot.co.il
שבע ברכות
אתר שידוכים איכותי ומפוקח
מבית בידברות

אתר שידוכים
בחינם לחלוטין
מאובדן לחברים ולחברים לבקש לפרסם את פרסומי החיפוש
ואולי הם ימצאו אתמח ארוסה... בקצת זמן!

730
חתונות
למעלה מ- 30,000
מנויים ומנויות

ארכיאולוגיה

תנ"כית

המצור על ירושלים במנסרת סנחריב

קטעים נבחרים ובלעדיים מספרו החדש של הרב זמיר כהן, "ארכיאולוגיה תנ"כית ג", שיצא לאור לאחרונה

בשנת 1830 נחשף ארמונו של סנחריב בעיר נינוה שבצפון עירק, ובו נמצאה מנסרה עשויה טין ועליה כתובת בשפה האכדית. בכתובת מנציח סנחריב את מסעות המלחמה שלו, ובתוך אלה גם את המסע לארץ יהודה ולירושלים. לאחר דברי הרהב בהם מציג סנחריב את עצמו בפתח הכתובת: "אני סנחריב המלך הגדול, המלך האדיר, מלך העולם", הוא ממשיך ומפרט באריכות את כיבושיו המוצלחים ומתרברב בניצחונות צבאו.

בין השאר מציין סנחריב כי הטיל מצור על ירושלים, אך כאשר הוא מתאר את אשר עלה בגורלה של העיר, מופיע במנסרה תיאור מוזר. במקום להתפאר בכיבוש עיר הבירה הנכבדה בה שוכן מקדש היהודים, הוא נמנע לגמרי מכל אזכור לכיבוש ירושלים, ומסתפק בתיאור קצר של כליאת חזקיהו בעירו: "ואשר לחזקיהו היהודי... אותו כלאתי בתוך ירושלים עיר מלכותו כציפור בכלוב. הטלתי על העיר הסגר, ואת היציאה משער עירו עשיתי לו לתועבה".

לדעת מומחים, תיאור מתחמק זה מלמד על כישלון מלך אשור בניסיונו לכבוש את ירושלים.

מה באמת אירע שם, מול חומות ירושלים?

תיאור מדויק ומורחב של סוף המערכה מופיע במקרא, מתעד את תפילתו הנרגשת של חזקיהו לה' להושיעו, את דברי ישעיהו הנביא אליו כי תפילתו התקבלה, ואת המפלה העל-טבעית שנחל צבא אשור: "ויתפלל חזקיהו אל ה' לאמר... הטה ה' אָזְנְךָ ושמע, פֶּחַח ה' עֵינֶךָ וראֵה... ועתה ה' אֱלֹהֵינוּ הוֹשִׁיעֵנו מִיָּד."

וישלח ישעיהו בן אמוץ אל חזקיהו לאמר: כה אמר ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר הִתְפַּלֵּאת אֵלַי אֶל סִנְחַרִּיב מֶלֶךְ אֲשׁוּר [להצילך מסכנתו. קיבלתי את תפילתך, ולכן... ויספה פליטת בית יהודה הנשארה שרש למשה; ועשה פרי למעלה... לכן כה אמר ה' אל מלך אשור: לא יבא אל העיר הזאת, ולא יורה שם חץ, ולא יקדמנה מגן, ולא ישפך עליה סלה. בדרך אשר בא בה ישוב,

ואל העיר הזאת לא יבא, נאם ה'. וגוה' על העיר הזאת להושיעה למעני ולמען דוד עבדי.

ויצא מלאך ה' ויכה במחנה אשור מאה שמונים וחמשה אלף. וישכמו בבקר והנה כלם פגרים מתים. ויסע וילך, וישב סנחריב מלך אשור, וישב בנינוה.

לחוקרים אין ספק כי התיאור הדל במנסרה מצביע על העובדה הידועה לנו מן המקרא, שסנחריב כשל בניסיונו לכבוש את ירושלים. השמטה בולטת זו תואמת את התיאור המקראי, לפיו המלך לא כבש את ירושלים, אלא נחל מפלה פלאית בידי ה', והצבא האשורי נאלץ לחזור על עקבותיו מבלי להכריע את האויב.

מה היה סופו של סנחריב?

בכתובות אשוריות ובכתבים עתיקים אחרים אמנם נכתב שהוא נרצח, אך שורר בלבול מדוע ובידי מי. והנה בא המקרא ומפזר את הערפל: "ויסע וילך, וישב סנחריב מלך אשור וישב בנינוה. ויהי הוא משתחוה בית נסרף אלהיו [נסר מתיבת נח, אותו הפכו האשורים לאליל], ואדרמלך ושראצר בניו הכהו בחרב והמה נמלטו ארץ אררט, וימלך אסר-חדן בנו תחתיו".

לדברי המקרא סנחריב שב לנינוה מושפל וחפוי ראש, ונרצח בידי בניו. בתלמוד מבואר כי בניו הרגוהו בגלל שנדר נדר להקריב אותם קרבן לאלילו, לפיכך הקדימו הם להורגו. הנה לשון התלמוד, בתרגום מארמית: "[סנחריב] מצא דף מתיבת נח. אמר: זהו האלהים הגדול שהציל את נח מהמבול. אמר: אם אלך למלחמה ואצליח, אקריב את שני בני לפניך. שמעו בניו, והרגוהו. זהו שכתוב: ויהי הוא משתחוה בית נסרף אלהיו, ואדרמלך ושראצר בניו הכהו בחרב".

יצוין כי הריגתו של סנחריב בחרב, ובארצו דווקא, נחזתה עוד קודם, בנבואת ישעיהו: "ויבאו

סנחריב ותיבת נח

כאמור, בתנ"ך ובתלמוד מובא כי סנחריב ייחס את נס הצלת נח מהמבול לתיבת עצמה, ולכן הכריז על נסר עץ מתיבת נח כאליל שיש לעובדו. אך כיצד הגיע לידו נסר זה, מתיבת נח העלומה ששכנה בהרי אררט שבמזרח טורקיה?

במשך שנים רבות נוסעים שעברו במזרח טורקיה דיווחו על תבליטים אשוריים שנמצאו חקוקים על סלעים במרומי ההרים הללו. כשפוענח הכיתוב האכדי שעליהם, התברר שנעשו בהוראת סנחריב מלך אשור, לציון נצחונותיו על המורדים באזור, ודמותו מופיעה על אחד מהם לפחות.

ואכן, ידוע כי סנחריב מלך אשור ערך מסעות גם למזרח טורקיה של היום, כדי לדכא מרידות, לחזק את שלטונו ולייבא אבנים איכותיות הנמצאות דווקא בהרי המקום לבניית ארמונותיו. לא ייפלא מעתה שסנחריב, אשר ידע משהו על המסורת בנוגע לתיבת נח, מצא נסר ממנה ואף השאיר את עקבותיו במקום, בצורת תבליטי הזיכרון. הקשר בין ממלכת אשור לאזור מזרח טורקיה באותם הימים מקבל חיזוק נוסף מהכתוב במקרא כי שני בני סנחריב שהרגוהו בעודו סוגד לנסר, נמלטו דווקא ל"ארץ אררט" אשר מסתבר שהיא קרובה להרי אררט. והעובדה שעד עתה לא נמצאו באשור או בבבל שום אליל או בית פולחן בשם נסרף, מלמדת כי האליל המכונה נסרף היה יחיד מסוגו, לאור העובדה שהנסר המיוחד היה שריד מקורי מתיבת נח, בניגוד לאלילים אחרים שניתן היה לייצר רבים כמותם.

להזמנת הספר "ארכיאולוגיה תנ"כית ג" ושאר ספרי הרב זמיר כהן, חייגו להיברות שופס: 073-222-1250

נשות הת ים האן להחפיק ולהצביע

כ"ה כסלו
13.12.17

נותרו
ימים ספורים
לתום המבצע
אל תישארו מאחורי!

מדליקים ברכה ושפע בחנוכה

מיוחזר
32%!

לכבוד חנוכה
הידברות במבצע

8 ימים
בלבד

7

ספרים

מארז העצמה אישית ועיצוב האישיות

- קהלת - חדש!
- האדם ועולמו
- המדריך המלא לנישואין מאושרים
- מפתחות לחיים
- הרב זמיר הכהן לילדים (2 כרכים)

מארז האמונה תורה ומדע

9 ספרים

- המהפך 1,2,3,4 • הצופן • מסע אל האמת
- ארכיאולוגיה תנ"כית א', ב', ג' - חדש!

ברכישת
אחד ממארזי הספרים,
קבלו במתנה מארז
דיסקים חדש לבחירה

5

ספרים

מארז חגים ומועדים

- הגדה של פסח
- מגילת אסתר
- שיר השירים
- כזית בזמננו
- קהלת - חדש!

המארז התורני

8 ספרים

- שו"ת נזר כהן (2 כרכים) • כזית בזמננו • קהלת - חדש!
- האדם ועולמו • שיר השירים • המדריך המלא לנישואין מאושרים

1 בוחרים את מארזי הספרים האהובים עליכם, או שתרצו לזכות אותם לאחרים.
ניתן גם לשלוח לחברים מתנה בהפתעה 2 מתקשרים למוקד הידברות, ורוכשים את המארזים במחיר מבצע מיוחד. 3 מעדכנים את נציגת הידברות איזה מהספרים תקבלו לביתכם או אל בית מכריכם, או אם תרצו שנחלק עבורכם לזיכוי הרבים.

הידברות
עוז 97 HOT מינוי וצויה
www.hidabroot.org

073-222-12-50

התקשרו
shops.hidabroot.org

ילקוט יוסף

הלכות "על הנסים"

מתי אומרים "על הנסים" בחנוכה? ומה דינו של מי ששכח?

ז. מי שטעה ואמר "על הנסים" בעבודה, דהיינו בברכת רצה, במקום יעלה ויבא, אם נזכר בהודאה, חוזר ואומר במקומו כתיקון חז"ל, ואם לא נזכר אלא בסוף התפלה, אינו חוזר, שאין בזה כל חשש הפסק במה שאמרו שלא במקומו.

ח. אם טעה בימי חנוכה, ואמר בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה וכו' במקום בימי מתתיה וכו', יצא.

ט. אין לדלג נוסח על הנסים בחנוכה או פורים או לקצרו, בכדי להפסיק לענות קדיש או קדושה, שהעוסק במצווה פטור מן המצווה, אפילו אם המצווה השנייה גדולה וחשובה יותר. והוא הדין לביל ראש חודש, שאין לדלג "יעלה ויבא" משום כך. וכן בתענית צבור שאין לדלג "ענונו" בשביל זה.

י. גם בברכת המזון של חנוכה צריך לומר על הנסים בהודאה, לפני "על הכל ה' אלהינו אנוחנו מודים לך". ואם שכח לאומר, כל זמן שלא הזכיר "השם" בחתימת הברכה - חוזר. ואם הזכיר שם ה', אינו חוזר. וטוב שאם שכח על הנסים בברכת המזון, שבאמצע הרחמן יאמר: הרחמן הוא יעשה עמנו נסים ונפלאות, כמו שעשה לאבותינו בימים ההם בזמן הזה, בימי מתתיה בן יוחנן כהן גדול וכו'.

שם ה' (כדי לחתום הטוב שמך וכו'), אינו חוזר. ויסיים החתימה "הטוב שמך ולך נאה להודות", ואינו רשאי לומר שם "למדני חקיך" שיראה כאומר פסוק, דהוי הפסק שלא לצורך, מאחר ואינו צריך לחזור.

ה. אם טעה בהלכה, ואחר שסיים התפלה חזר להתפלל מפני ששכח "על הנסים", ושוב נזכר שלפי הדין אינו צריך לחזור, צריך להפסיק מיד, אפילו באמצע הברכה. ויאמר "ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד". ואינו מועיל שיסיים תפלתו על דעת תפלת דבה. אבל בערבית ימשיך בתפלתו, ויכוון בדעתו שתהיה תפלה זו למדבה, ויחדש בה דבר.

א. בערבית ליל חנוכה אומרים "ועל הנסים" בתפילה, אף על פי שלא הספיקו להדליק נר חנוכה בביתם, ורק הדליקו נר חנוכה בבית הכנסת, ואפילו מתפללים לפני שקיעת החמה, שעדיין לא הדליקו נרות חנוכה אפילו בבית הכנסת, מכל מקום צריך לומר ועל הנסים בהודאה. וכן בכל התפלות של חנוכה צריך לומר ועל הנסים.

ב. אפילו אמר על הנסים, ולא המשיך בימי מתתיה בן יוחנן כהן גדול וכו', אלא המשיך ועל כולם, אם נזכר לפני הזכרת ה' צריך לחזור ולפרט הנס של חנוכה.

ג. יש לומר "ועל הנסים" בתוספת אות ו', שחוזר על מה שאמר תחלה מודים אנוחנו לך על נסיד ועל נפלאותיך שבכל עת, ועל הנסים וכו'.

ד. אם טעה ולא אמר "על הנסים" בתפילה, אם נזכר באותה ברכה, קודם שיאמר "השם" בחתימת הברכה (של "הטוב שמך ולך נאה להודות"), כגון שאמר "ברוך אתה" ונזכר, חוזר ואומר מודים אנוחנו לך על הנסים וכו', וממשיך ועל כולם וכו'. ואם לא נזכר עד שהזכיר

לרכישת 'ילקוט יוסף' המלא או המקוצר חייגו להדברות שפון: 090: 073-222-1250

שולחן שבת

הרב ציון מלכה

מבקר במוזיאון שנכנס בטעות בלי לשלם

אילו ידע שהכניסה היא בתשלום, לא היה נכנס, טען המבקר. האם הוא חייב בתשלום?

(סי' שס"ג, ח') לדינא ללא חולק וע"ש. לאור האמור לעיל, בנידון של השאלה דנן, כשהמבקר טעה וחשב שהכניסה היא בחינם, ומעולם לא היתה דעתו להיכנס לשם בגניבה ובניגוד לרצון הבעלים (שלא בנידון של השו"ע בסי' שס"ג, ח'), וכמו כן, המבקר לא חשב מעולם להיכנס למוזיאון תמורת תשלום, ואם היה יודע שהכניסה לשם כרוכה בתשלום - לא היה נכנס לשם, ומאחר שבעלי המוזיאון לא נחסרו מאומה מחמת הנאתו של המבקר, לפיכך נשאר כאן גם אליבא דהתוספות הדין של "זה נהנה וזה חסר", ולכן פטור המבקר מלשלם כל תשלום עבור הנאתו מהביקור במוזיאון.

אולם אם המבקר ידע בשעה שנכנס למוזיאון שהביקור כרוך בתשלום, ובכל זאת נכנס אליו ללא תשלום רק כדי לראות דבר מסוים, ויצא משם כעבור מספר דקות, חייב המבקר לשלם להנהלת המוזיאון מחיר כרטיס מלא.

(משפטי התורה ב"ק סימן לד')

הביקור במוזיאון. מקורות: מאחר שבעלי המוזיאון לא נחסרו מאומה מחמת הנאתו של המבקר, לפיכך נשאר כאן גם אליבא דהתוספות הדין של "זה נהנה וזה לא חסר", ולכן פטור המבקר מלשלם כל תשלום עבור הנאתו מהביקור במוזיאון.

כתבו התוספות ב"ק (כ), ד"ה טעמא דניקף וכו', בענין אדם המקיף את גינת חברו שלא מדעתו, שאם ראובן הנהנה גילה דעתו דניחא לו מהדבר שעשה חברו, והיה מוכן לשלם עבור הנאה זו, במקרה זה אף על פי שחברו לא הפסיד ממון מחמת הנאתו של ראובן, בכל זאת יהיה ראובן חייב לשלם לחברו כפי המקובל לשלם עבור הנאה זו. כך נקטו התוספות גם במסכת ב"ב (ה, בד"ה אע"פ וכו') בתירוץ הראשון שם, וכך פסק השו"ע חו"מ

אדם נכנס למוזיאון מבלי לשלם, מאחר שהיה סבור, עקב הפרסומת הרבה שהיתה למקום זה מטעם העירייה המקומית, כי הכניסה היא חינם לתושבי אותה עיר. לאחר שערך המבקר הנ"ל סיור במחצית מדוכני המוזיאון, ניגש אליו אחד מהפקחים האחראים במוזיאון, והתברר לפקח הנ"ל שהמבקר לא שילם עבור הכניסה למוזיאון. כעת נדרש המבקר לשלם מחירו של כרטיס. אולם הוא טוען, אילו הייתי יודע שהכניסה היא תמורת תשלום - לא היה נכנס. לפיכך, הוא רוצה לצאת בשלב זה מהמוזיאון, ולכל היותר לשלם להם מחצית ממחיר הכרטיס, בהתאם ליזמן שהוא סייר עד כה. הם, מצידם, תובעים ממנו מחיר מלא. מה הדין? בנידון השאלה פטור המבקר מלשלם עבור

לרכישת סט הספרים לשולחן השבת של הרב ציון מלכה, חייגו להדברות שפון: 090: 073-222-1250

הרב נסים אוזין | הרב מרדכי חזיה | הרב מרדכי לוי | הגרפולוג הרב מאיר בר יהודה | הרב עמנואל מזרחי | הרב ראובן זכאים

פרוייקט 'שבת בקהילה':

מאירים לכם את השבת

בתוכנית: עונג שבת של שירים ושמחה, הרצאות מרתקות, ושיעור מיוחד לנשים

לא צריך ים גבול אכזב, רק אהבתך ואני...
להזמנת שבת לקהילתכם חייגו: 073-222-13-61

בס"ד

לברור את הקליפות בריקוד

קליפות מסוג אחר. הן נראות דקות יותר, אבל זה מטעה. הן קליפות עמידות יותר

עושים תשובה

הג'מבו. קליפת נגה, שבה חושך ואור משמשי בעירוביביא, דורשת ברור דק ועדין. דרך שיר, דרך חוויה, דרך שמחה ודרך ריקוד. אכן, מלאכת הברור האחרונה נקראת "מרקד"...

וכך בדיוק גם אנחנו, בהמשך התשובה, נאלצים להתמודד ולהחזיר בתשובה רבדים יותר חבויים. שם, יש כבר קליפות מסוג אחר. הן נראות דקות יותר, אבל זה מטעה. הן קליפות עמידות יותר. אלה קליפות שלא מועיל להכות בהן, אלא אפילו להיפך, המכות רק גורמות להן להתעבות ולהתקשות, וכמו מכת צפרדע, אולי אפילו להתרבות. אי אפשר להישאר בעוצמות כאלה של מלחמה ישירה - כי אז אפשר להישרף. צורת העבודה משתנה. הברור נהיה עדין יותר, לא בין טוב מוחלט לרע מוחלט, אלא בין הרבה מאד סוגים עדינים שלא ממש ברור אם לנו הם או לצרינו.

בכל פעם אנחנו זקוקים לעזרה של הניצוץ הזה. להתמודדות הפרנסה, שלום הבית, חינוך הילדים. להתחדש בשמחה, ברעננות. השגרה שוחקת, וברוך השם שיש חנוכה שנותן לנו שוב להתחבר לניצוץ שבתוכנו, ולהאיר איתו את חשכת הגלות הנוראית הזו. שיהיה לכולם חנוכה שמח, אופטימי, חווייתי ומאיר!

לרכישת ספרי הרב דן טיומקין להדרכת בעלי תשובה חייגו להיברות שופר: 073-222-1250

רק בין החיטה לבין הקש והגבעול. גם בחיטה עצמה יש קליפות דקות, ועבודת הברור בין כל סוג קליפה הוא שונה לגמרי. יש קליפות מתישות מידי שאי אפשר להפריד לבד, חייבים להיעזר ברוח כדי לסלקן. ויש קליפות שרק אחרי טחינת החיטים ניתן לנפותן, על ידי מלאכת ריקוד בנפה. זו מלאכה ברור עדינה.

בספרי המקובלים כתוב שגם בתוך כל אחד מאיתנו יש קליפות. הנשמה שלנו מוקפת בכל מיני קליפות, הלב שלנו מלא בסיגים, ותפקידנו לעשות כאן עבודת ברור של ניצוצות קדושים. חלק מהקליפות האלה אינן ניתנות לשבירה, כי הנסורת שתעוף מאיתנו תיקח איתה חלק מהאישיות שלנו, חלק חיוני שגם הוא צריך לחזור בתשובה. זה מקצץ את הכנפיים, ובעתיד זה עלול להתנקם בנו - ובגדול. יש קליפות שאותן פשוט אסור לשבור, אלא צריך בעדינות רבה לבקוע, לשנות כיוון, רק לא לשבור ולא לרסק.

אנחנו נמצאים בקרב בלתי אפשרי, "שְׂבַע יפול צִדִיק וְקָם" (משלי כ"ד ט"ז). הנפילה מוכרחת, כי כל נפילה מקרבת אותנו למטרה. זה חלק מהעניין. אבל בזכות ניסיונותינו, בזכות המאמץ - נוכל לעשות משהו, והמשהו הזה כל מה שנדרש מאיתנו. הגענו לשלב שאפשר לאפסן את פטיש

כתוב בספרים הקדושים שנס פך השמן לרונוטי גם אצלו. בכל יהודי יש ניצוץ מנשמתו שאותו אי אפשר לכבות לעולם. גם במצבים הירודים והשפלים, הניצוץ הזה נשמר בטהרתו. כמו פך השמן החתום בחותמו של כהן גדול, שהקב"ה השאיר גם בנשמות שלנו. זה פך קטן, שיכול להאיר את כל המחשכים. מעט מן האור דוחה הרבה מן החושך. וגם האדם הרחוק ביותר יכול להפיתע. עובדה. אנחנו פה.

כבעל תשובה, אני מבין היטב את הדברים. אני מסתכל על ההיסטוריה שלי ורואה שגם אורח חיים רחוק מחיי תורה ומצוות לא הצליח לטמא נקודות פנימיות מסוימות שנשמרו בטהרתן. ברוך השם. אמנם צריך הרבה מסירות נפש כדי לעורר את הניצוץ, אבל זה אפשרי. וחנוכה זה זמן שמסוגל לכך במיוחד.

זה לא נגמר רק בשלב הראשון של החזרה בתשובה. תהליך תשובה לוקח עשרות שנים, ובכל פעם הקב"ה נותן לנו להתמודד מול עומקים נוספים בתהומות נפשנו. בהלכות שבת, יש שלוש מלאכות שמיוחדות לעניין ברירה: בורר, זורה ומרקד. הטעם לכך, שהברור בין החיטה לבין קליפותיה הרבות אינו

הידברות בשטח

הידברות מגיעה לברזיל: מאות שיעורים מתורגמים לפורטוגזית באתר החדש

זוג ישראלים המתגורר בברזיל החליט להרים את הכפפה, ולהנגיש את היהדות ליהודי האזור באמצעות הקמה של אתר הידברות בפורטוגזית

הידברות בברזיל צריך להיות אתר בפורטוגזית. אתר כזה יאפשר ליהודי ברזיל, גם אלה שאינם דוברי עברית, להתחבר לתכנים ולקבל סיוע. ברגע שיהיה אתר פעיל - סמינרים ופעילויות אחרות יוכלו להיות חלק אינטגרלי מן הפעילות של האתר.

בדמינום ראו אלי ועליזה, יהודי שנמצא בפניה כלשהי בברזיל, מוקף בחיים שאין בהם שמץ של יהדות, ופתאום לוחץ על כפתור - ומגלה את העולם הנפלא של התורה, וזה זמין עבורו - בפורטוגזית!

וכך, לפני כ-8 חודשים, החלו אלי ועליזה נחום לרכז את מאמציהם בבנייה של אתר הידברות בפורטוגזית. את העבודה הם הקדישו ומקדישים לעילוי נשמתה של אמה של עליזה, רבקה בת אסתר ע"ה, שהלכה לעולמה זמן קצר לפני שהחלו את העבודה, ושהיתה עבורם דוגמא מעוררת השראה לקירוב יהודים לשורשיהם, לאמונה תמימה ולהתקרבות לה' מתוך אהבה, בשיעורים שארגנה בביתה הקטן במשך למעלה מ-18 שנים. האתר הושק בחודש אלול האחרון, והוא נמצא בשלבים ראשוניים של ביסוס. אך כבר עכשיו מגיעות אל המייסדים תגובות אשר מוכיחות כי אתר הידברות בפורטוגזית הוא לא אופציה - הוא הכרח.

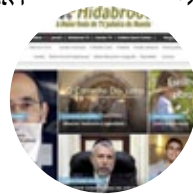
"חשוב לנו לומר שכמובן, לפני הכל ומעל הכל, יש לנו הכרת תודה על הזכות שבורא עולם זיכה אותנו, לקחת חלק בפרויקט הנפלא הזה שנקרא הידברות, ועל הדלת שנציגי הידברות והרב זמיר כהן פתחו עבורנו ונתנו לנו להיכנס דרכה" - את הדברים האלה אומרים לי שני אנשים מיוחדים, כשאני מבקשת לשמוע מהם על הפעילות הענקית שהחלו להקים.

לפני כ-5 שנים, בשנת 2012, הכירו אלי ועליזה נחום, ישראלים המתגוררים בברזיל מזה 12.5 שנים, את אתר הידברות. הם התחזקו דרך האתר, וצפו בשיעורים רבים של הרב זמיר כהן. הם נהנו מן התכנים שחיזקו אותם ופתחו להם אופקים חדשים להיכרות מחודשת עם היהדות.

בהדרגה הבינו השניים כמה חבל, שעל אף שעבורם המידע המדהים והמעצים הזה נגיש בלחיצת כפתור, עבור יהודים רבים אשר חיים בברזיל ואינם דוברי עברית - אין מידע מספיק נגיש על היהדות בפורטוגזית. בשנת 2014 שוחח אלי עם ירון, ישראלי נוסף

מן הקהילה היהודית בסאו פאולו. השניים החליפו רשמים מאתר הידברות ומהרב זמיר כהן, והחלו לדון ברעיון חדש: לארגן סמינר בסאו פאולו, ולהביא אליו את הרב זמיר כהן.

בתחילה נראה היה להם שמדובר בפרויקט דמיוני ובלתי אפשרי, אבל ההבנה שפרויקט כזה הוא חשוב וחיוני ליהודי ברזיל דחפה אותם קדימה. בני הזוג, בסיוע רבנים וחברים בקהילה, דאגו לארגן את האירוע, ואכן, הרב זמיר כהן הגיע לסמינר שנערך בסאו פאולו. ההצלחה היתה מדהימה: האולם היה מלא מפה לפה בכל אחת מן ההרצאות. הרב, כהרגלו, ריתק את כל הנוכחים במגוון נושאים. עד היום מחכים יהודי סאו פאולו לסמינר נוסף שכזה.

הבסיס לפעילות קבועה: אתר מקומי

האירוע המוצלח דרבן את בני הזוג ואת שאר בני הקהילה לבסס מסגרת כלשהי, שדרכה יוכלו לזווג מפגשים נוספים מסוג זה. מהר מאד הבינו השניים שהבסיס החשוב ביותר לפעילות של

הידברות צילדים

ילדים מספרים
חיים ולדר

להציל את המון (ג)

בשבוע שעבר ספרתי לכם איך מרדכי הציק לי לאורך כל השנה

הבטתי בו וחסתי תחושה מערבת: מצד אחד שמחתי שגיליתי סוד שאף אחד מילדי הכתה לא גלה חוץ מהשולטים, אך מצד שני חשתי דקירה חזקה בלבי. ידעתי שאין שום דבר שמקשר ביני להמון הזה, ובכלל, בכל הקשור למדורה הזו נשארתי בצד. חשתי כאב בלבי. מי הרשה להם? חשבתי, באיזו זכות הם נוטלים לעצמם את השלטון בכתה ודוחקים ילדים אחרים, כמוני, לפנה? מה גורם לילדים ללכת אחריהם? חשבתי, ומיד היתה לי התשובה: כל האחרים חוששים פן יגיעו למצב שלי. הם לא רוצים שידחקו אותם כמו שדחקו אותי. הם מעדיפים להתחנף ולבטל את עצמם, ובלבד שלא ירחיקו אותם, ואלו אני לעולם איני מתחנף ולעולם איני מבטל את עצמי בפני אחרים. אמנם אינני דברך וסוער כמוהם, אבל בתוכי יש לי אישיות, וכנראה הם יודעים זאת וחוששים לתת לי אפשרות להתבלט.

בשבוע הבא אספר לכם מה קרה בהמשך הזמן שהייתי במקלט.

יותר. גדל ההמון ותהליך בנייתו נשמרו בסוד, וכדי שלא יבואו חטטנים להציץ, גם מקום המקצא נשמר בסוד. ואני, כפי שספרתי, מחוץ לעניינים. כשבוע לפני ל"ג בעמר הלכתי ליד ביתו של מרדכי, ולפתע ראיתי אותו בראש קבוצת ילדים. הם הלכו לכונן מקלט צבורי שומם. מיד הבנתי שזהו מקום המסתור של ה"המון". שם בונים אותו, שם מלבישים אותו וממלאים אותו בסמרטוטים, כדי שיהיה גדול ושמן ככל האפשר, וכמובן כדי שיהיה הרבה ממנו לשרוף... המתנתי שם עד שמרדכי וחבריו יסתלקו, ולאחר שנודאתי שהם נעלמו מהשטח, התקרבתי למקלט. היתה שם דלת מברזל שהם סגרו על ידי חוט ברזל. פתחתי אותה בלי קשי ונכנסתי למקלט. חשך שרר במקום. בעד הדלת הפתוחה הצלחתי לראות את ההמון שוכב שם באמצע המקלט. היה זה המון באמת ענקי, שכמותו לא ראיתי מימי. סביבו היו סמרטוטים, מקלות והמון קש. הקש נועד למלוי ההמון, כדי שיצאה שמן.

פורים חלף וגם פסח, והגיעה מדורת ל"ג בעמר. וכמו תמיד, התעוררה השאלה באיזו מדורה להשתתף. מובן שמרדכי וחבריו ארגנו מדורה. אבל לעמת השנים שעברו, שבהן התארגנו חמשה ילדים ועוד שנים או שלשה הסתפחו אליהם, הפעם הם החליטו לעשות את המדורה לכל השכונה. ואם שמחתי על כך - השמחה שלי היתה מקדמת. אמנם כל ילדי השכונה אמורים להשתתף במדורה עצמה, אבל זה לא אומר דבר באשר לאסוף העצים וארגון המדורה. מהר מאד הבנתי שלרבים מילדי הכתה חלקו תפקידים - ולי לא. טוב עשה מרדכי הכל כדי לחסם אותי. לא יודע למה. מסביבי רחשו הילדים ובחשו בנושא המדורה, מה עומד להיות וכמה עצים אספו, ואני מחוץ לעניינים. ההמלה הגדולה ביותר היתה סביב בבת ה"המון" האמורה להמצא במרכז המדורה. ההמון היה תמיד האטרקציה של המדורה. בכל שנה השתדלו שהוא יהיה גדול יותר, שמן יותר ומצחיק יותר.

בדיחות לילדים

מה אומר השופט לסרגל?
"תהיה ישר איתי!"

למה לקמץ יש חור במקרר?
כדי שלא יצטרך לקנות מזון.

- מצאתי עבודה - איפה?
- בחנות לבגדי ילדים
- איך שם? - קטן עלי!

שמן ורזה נפגשים.
השמן: כשרואים אותך, חושבים שאין יותר אוכל בעולם.
הרזה: וכשרואים אותך, מבינים למה...

מה בפרשה?

יוסף ואחיו

פרעה חולם שני חלומות, בהם שבע פרות רזות אוכלות את שבע הבריות, ושבע שיבולים שדופות - את אלה הבריאות. בניסיון לפתור את החלום, מספר שר המשקים לפרעה על יוסף. יוסף אומר לפרעה כי למצרים תהינה שבע שנות שובע, ולאחריהן - שבע שנות רעב. פרעה ממנה את יוסף למשנה למלך. כאשר מגיעות שנות הרעב, שולח יעקב את בניו למצרים, להשיג מזון. יוסף מכיר את אחיו, ומצווה לאסור אותם. הוא אינו מגלה להם את זהותו. יוסף מצווה עליהם להביא אליו את בנימין. הוא אוסר את שמעון, ושולח את שאר אחיו לביתם. האחים משכנעים את יעקב לשלוח איתם את בנימין. יוסף משחרר את שמעון, ונותן לאחיו מזון ומשלח אותם לדרך. אך באמתחתו של בנימין הוא מסתיר גביע כסף. בצאתם - האחים נאסרים, ויוסף אומר לאחיו כי רק את בנימין יהפוך לעבדו, ואילו שאר האחים ישובו לביתם.

מיטב מרצי הידברות אתכם בכל מקום !!

להזמנת חייגו:
073-222-12-50
shops.hidabroot.org

כלים מעצימים לקבלת השפע בחיים

מגיע בקופסה מהודרת, מתאים גם כמתנה למשפחה ולחברים יקרים.

ניתן להאזין להרצאות בכל התקן USB ברנט, במחשב או DVD

המשך בשבוע הבא...

אחת שאלתי 2

הרב ארז חזני

הגנב שהִדָּר בְּנֵר חֲנוּכָה

דוד גזל ממנחם את דמי הנסיעה - מנחם גנב בתמורה את השמן לנרות החנוכה

חובת ההדלקה בשמן זה?

תשובה:

א באשר לתפיסת השמן של דוד - הנה הדין הוא ש'עביד איניש דינא לנפשיה' (-עושה אדם דין לעצמו), ולכן אם רואה את החפץ שלו ביד הגזלן, אינו צריך לפנות אל בית הדין, אלא רשאי לחטוף ממנו את החפץ לעצמו. אמנם כל זאת הוא דוקא באותו חפץ עצמו שנגנב לאדם, שאותו מתר לו לקחת בחזרה מהגנב, אבל אין לנגנב רשות לחטוף מהגנב חפצים אחרים בעד המגיע לו, אלא יתבע אותו לבית הדין (ש"ע ח"ו"מ סי' ד'). ולכן, מנחם נהג שלא כדיון בך שלקח את השמן היקר של חברו.

ב באשר להדלקת נרות חנוכה - האם יצא מנחם ידי חובה בהדלקה בשמן שנטל בדרך גנבה - ישנו ספק בהלכה אם המדליק בשמן גזול יצא ידי חובה (ישנו במשנה בריה"ט ת"ע"ג-ב), ועל כל פנים, היה אסור לברך על שמן זה. וכעת יש לחזור ולהדליק נר חנוכה ללא ברכה.

לסכום: מנחם נהג שלא כדיון בך שלקח את השמן היקר של דוד, (אלא אם כן לא היתה לו שום אפשרות לתבעו בבית דין). וכעת עליו לחזור ולהדליק נרות חנוכה בלי ברכה.

לרכישת הספר "אחת שאלתי 2" של הרב יצחק זילברשטיין, חיגוג להידברות שופס: 073-222-1250

גם מנחם רכש באותה העת שמן זית, אך מסוג פשוט וזול יותר, שראוי רק להדלקה ולא לאכילה. בעוד שבקבוק השמן של דוד עלה חמשים שקלים, הבקבוק של מנחם עלה רק עשרה שקלים. ובכן, דוד נכנס להתפלל, ואת הבקבוק הניח בתיקו. מנחם חשב בלבו, שהנה כעת הגיע הזמן להציל לכל הפחות חלק מעשקו של דוד... הוא התקדם חרישית לעבר התיק של דוד, שלף מתוכו את בקבוק השמן היקר, ורוקן את תכולת השמן לבקבוק ריק. כדי שדוד לא יגלה שלקחו לו את השמן, שפך מנחם את תכולת השמן הזול שלו לבקבוק של דוד... ליל חנוכה הגיע. בביתו של מנחם הדליקו את נרות החנוכה. לאחר ההדלקה ספר מנחם לאביו את כל ההתרחשות שעומדת מאחורי השמן המיוחד.

האב נבהל למשמע דבריו, "אוי וי, יתכן שמדובר בשמן גזול, ולא יצאנו ידי חובה!..." וכעת התעוררו שתי שאלות: (א) האם היה מתר למנחם לטול מדוד את השמן בדרך של גנבה? (ב) האם יצאה משפחתו של מנחם ידי

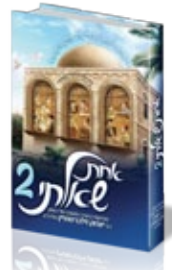
שני בחורים, מנחם ודוד, החליטו לנסע יחד ליעד רחוק במונית, וסכמו ביניהם להתחלק חצי חצי בתשלום דמי הנסיעה.

כשהגיעו ליעד, הנהג הודיעם שמחיר הנסיעה הוא מאה וחמשים ש"ח. לפתע, יצא דוד מהמונית, ועשה "ויברח" - פתח בריצה מהירה ונעלם...

מנחם עמד לרוץ אחריו, אך פתאם תפסו הנהג ודרש בתוקף: "תחלה תשלם את כל דמי הנסיעה, אחר כך תרדף אחריו". בלית ברירה, נאלץ מנחם לשלם את מלוא הסכום לנהג, ואת דוד כבר לא הצליח למצוא.

חלפו מספר שבועות, ודוד עדין לא הגיע להשיב את עשקו (וככל הנראה אין בכונתו להשיב כלל).

בערב חנוכה הבחין מנחם בידידו דוד נכנס לאחת החניות, ומבקש מהמוכר לרכוש את השמן האיכותי והמזקק ביותר שקיים, "אני מהדר מאד שלא להדליק בשמן זית למאור, אלא רק בשמן זית הראוי לאכילה, העשוי בכבישה קרה!..."

מזווית

נשית

יוסף הוא השליט

דווקא כשלא מפסיקים להתגעגע, סימן שהישועה קרובה מתמיד

ממש רואה את דמות דיוקן אביו למולו!
 כך מפליא לבאר בעל "העמק דבר" את השם שהעניק יוסף לבנו, מנשה, "כי נשני אלוקים את כל עמלי ואת כל בית אבי". מדוע מודה יוסף לה' על כך שבית אביו נשכח ממנו, ועוד מנציח זאת בשם בנו הבכור? מפני שנכח געגועיו העזים של יעקב, מצא יוסף עצמו חסר ריכוז בניהול ענייני הממלכה, והרי היה עליו להשתמש בשיקול דעת ובקור רוח, וכיצד יעשה זאת כשנבטת אליו דמות אביו כל העת!?

הגעגועים לשבויים ולנעדרים, עצם אזכור שמם בתפילה, קבלה כלשהי לשחרורם, מעניקים להם, באשר הם, כוחות תחייה ואמונה! שפתייהם דובבות עמנו את התפילות עבורם, ועיניהם חוזות, מחלון כלאם, בדמויותינו ניבטות מעבר לכתפי הוריהם, לוחשות להם: "אל תרגזו בדרך". היום השמיני של חג החנוכה הוא יום הגעגוע

יעקב אבינו ממאן להתנחם על היעדר בנו האהוב יוסף. מדוע? הן היהדות מכתובה אבל מוגבל בזמן ומחייבת צידוק הדין? ומשיבים חז"ל, כי כך הם הדברים רק כאשר נשוא הגעגוע כבר אינו בין החיים, ש"גזירה על המת שישתכח מן הלב". לעומת זאת, כאשר מרגיש האדם שאינו מתנחם - אות וסימן הוא לכך שהנעדר עדיין חי. ואולם, אם כך הרי צריכים היינו לומר: "גזירה על האבלים שישכחו את המת", מדוע נקטו חכמים בלשון: "גזירה על המת" דווקא? מכאן עולה ההבנה המופלאה לפיה יש בגעגועים כדי לנסוך חיים בשבוי או בנעדר! הגזירה היא לגביו, ולגבי סיכווי קיומו והצלתו! כך, סירובו של יעקב להתנחם הוא זה שהזרים ביוסף כוחות להילחם ולהאמין כל העת שישועתו קרובה! הקשר התמידי שנוצר בעקבות געגועי יעקב - הוא גם זה שמנע מיוסף ליפול בפיתוייה של אשת פוטיפר, כשיוסף

היהודי, הגעגוע לכל מה שנחשב "עלי עין", מעל לראות העין ומעל לטבע. התגעגעתי לפגוש את בן זוגך - ותנסכי גם בו רוח חיים לבא אלייך, התגעגעתי לילדים צדיקים, לאחיך הרחוקים, לגאולה השלימה. ב"זאת חנוכה" ניבטות אל הקב"ה מכל החלונות המוארים פנים מבקשות, מתגעגעות וצמאות ל"א-ל חי", לישועה.

כל ספרי הרבנית ימימה מזרחי -
 בהדברות שופר 073-222-1250

כחמת

נשים

הרבנית חגית שירה

נקודה קטנה של אור

תקפיאי זיכרונות קטנים מרגעים יפים, ותשמרי אותם למשמרת

מושלם, את מרגישה נפלא, נראית נפלא. מה תעשי בזמן כזה? תני לזה כוח! תמשכי את זה ותמתחי כמה שיותר, לעוד רגע, ועוד שעה, ועוד יום. תכניני לך מקפיא דמיוני קטן בתוך הלב, תקפיאי בו זיכרונות קטנים מרגעים יפים, ותשמרי אותם למשמרת.

כשעם ישראל היו שקועים בגלות מצרים בעבודת פרך, היו הנשים חדורות אמונה. עוד שם, במצרים, האמינו שהשם יעשה להם ניסים, ועוד שם הכינו תופים וכלי נגינה באמונה שיבוא יום הגאולה, והן ישירו וירקדו לכבוד השם. וזה בא, זה קרה!

אחרי המלחמה לא היה שמן זית זך להאיר את המנורה בבית המקדש, והכוהנים חיפשו וחיפשו עד שהם מצאו פך קטן-קטן, חתום בחותמו של הכוהן הגדול. וואו, איזה נס, מצד אחד. כי מצד שני, השמן כל כך מועט, והוא מספיק רק ליום אחד. ועד שיכינו עוד שמן - זה ייקח שמונה ימים... מה עושים?

הכוהנים לא אמרו: זה קצת, זה לא מספיק! לא!!! הם הודו על הקצת הזה, על המעט הזה, והדליקו בו את המנורה. והשם עשה להם נס, והשמן הספיק לשמונה ימים. זה סוד האור של חיידך. נקודה קטנה של אור מוסיפה והולכת לחיים מוארים ומאירים.

ניתן להזמין את הרבנית חגית שירה לחוגי בית בכל רחבי הארץ, ללא תשלום 073-2221290

ויש... יש גם ימים אחרים, שנקראים ימי שגא. ומה הם ימי השגא? אלה הימים שבהם את פותחת את החלון בבוקר וטורקת אותו מהר. קודר, אפור, כלום לא הולך. כן... יש גם ימים כאלה, קשים, לא פשוטים. אלה ימי השגא. מה לעשות? את הימים האלה, אומר הרב וולבה, צמצמי כמה שיותר. אל תשליכי אותם על הכל. יש לנו הרגל, שאם משהו קטן לא טוב - אז שום דבר לא טוב, וזה לא נכון. העצה שיש לי לתת לך היא, שזה הזמן לפתוח את המקפיא הקטן שלך, ולהוציא ממנו זיכרון קטן מרגע יפה שהיה לך. נקודה אחת קטנה של אור יכולה להאיר בך ואפילו להוציא אותך מהמצב הכי חשוך שלך!

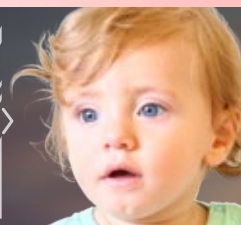
ואז... ותצאנה הנשים בתופים ובמחולות. הן שרו, "מי כמוך באלים השם, נורא תהילות...". ומאות שנים אחר כך, מהכוח הזה, צעקו המכבים: "מי כמוך באלים השם" - ראשי תיבות מכב". הכוח הזה שהיה לנשים לראות בתוך הנורא תהילה, האיר ונתן למכבים לראות בתוך הנורא את תהילת הניצחון. גם אנחנו הולכות לעשות את זה. צריך רק למצוא בתוך כל דבר בחיים נקודה אחת קטנה של אור, וממנה לעשות עסק גדול ותהילה. כותב הרב וולבה, שישנם ימי אהבה וימי שגא. ימי האהבה הם הימים האלה שאת פותחת את החלון בבוקר והשמש זורחת אליך. הכל טוב,

1700

ארגון הידברות - מחלקת אמ"א
 סייעה בהצלה של למעלה מ-1700 תינוקות!
 מחלקת אמ"א מסייעת בכל תחום להצלת חיים.
לא הייתה אמא שהתחרטה על הנוולד

אמ"א תעצרי רגע
אל תוותר עלי כל כך מהר...

בריאות טובה

כיצד נתגבר על מחלות החורף?

הקור השורר בחודשי החורף מחליש את הגוף, כיוון שהוא מחייב את הגוף להעלות את הטמפרטורה שלו לחום הנדרש. דבר זה גורם להיחלשות מערכת החיסון. כיוון שהגוף מכווץ, יש נטייה לדלקות. מחלות חורף מכונות "מחלות אקוטיות", כלומר מחלות לטווח קצר עם תסמינים חריפים כמו חולשה, חום, ליחות, הפרשות, כאבים, נפיחויות, שיעול כבד וכו'.

הטיפול במצבים אקוטיים קל ופשוט, ללא מתן תרופות כימיות או אנטיביוטיקה, ובלבד שמתפללים בהם מיד.

כשמרגישים שמשוהו לא תקין, שיש חולשה, גירוד בגרון, צינון – מה עושים?

א. מנוחה, ב. הפסקת אכילה, ג. שתייה.

כשלא מרגישים טוב, יש למעט באכילה, כיוון שהגוף משתמש באנרגיה כדי לפרק את האוכל. כאשר ממעיטים באכילה – אותה אנרגיה יכולה להיות מנוצלת לריפוי. מה שותים? בעיקר תה צמחים שעשוי מצמחים שמחזקים את מערכת החיסון, ומצמחים נוגדי דלקת, ונוגדי וירוסים, כמו לואיזה, בבונג, קמומיל, קינמון, שומר ונענע.

כדאי מאד לצרוך ויטמין C כתוסף המכיל 1000 מ"ג, וכן כול 2 פירות קיווי ביום – הפרי עשיר מאד בוויטמין C. מומלץ לצרוך חיוקית בקפסולות שמכילות אכינוציאה, אונה דה גאטו, סמבוק שחוק ואסטרגלוס. לדלקת בגרון – יש לגרוג מים עם מלח, וליטול אבץ למציצה, טיפות פרופוליס וכדורי סמבוקול להקלה על כאבי הגרון.

לשיעול יש לקחת בצל פרוס, להניח בכלי זכוכית, להוסיף כף דבש מפרחי בר או מפרחי אקליפטוס, לסגור ולנער. אחרי שעתים מתקבל מהתערובת סירופ, ממנו יש ליטול כפית אחת לשעה.

מומלץ גם להכין פשתן מכף זרעי פשתן וכוס מים. מבשלים יחד 5 דקות, ושותים.

כדאי גם לקחת כף שמן זית עם 2 טיפות אקליפטוס לימוני, לערבב ולמרוח בצורה סיבובית על אזור בית החזה.

לכאבי אוזניים יש לקחת שן שום, לחתוך לקוביות ולשים בכוס עם שמן זית. ניתן להוסיף גם שתי כפות לבנדר. מניחים את הכוס במים רותחים כדי לחמם את השמן, ומטפטים 4 טיפות בכל אוזן.

תינוקות אשר סובלים מנחלים באוזניים – אין להאכיל אותם בשכיבה. על מנת לסייע להם, ניתן למרוח שמן לבנדר מאחורי האוזן, ולעסות כלפי מטה, כדי להוריד את הדלקות לכיוון הגרון.

חשוב לזכור: ככל שמתפללים בעביה מהר יותר, כך יש סיכוי בס"ד לרפא אותה במהירות.

הרבנית רחל בצרי היא יועצת תזונה ובריאות

פורום מומחיות

יש לך שאלה? המומחיות שלנו כאן עבורך

מדור חדש בעלון הידברות - עצות נבונות בנושאי נפש, זוגיות, חינוך, פרנסה וכל מה שמעסיק אותנו ביום-יום

? יש לנו בעיה עם בתנו בת ה-17. היא אוכלת בצורה מוגזמת, בכמויות גדולות מאד, ואח"כ מקיאה את כל מה שאכלה. שום דברי מוסר לא מתקבלים על לבה בעניין, והיא ממשיכה בתופעה הזו בכל יום מחדש. מה ניתן לעשות במקרה כזה?

את מתארת הפרעת אכילה נפוצה בגיל ההתבגרות (בעיקר אצל בנות), הנקראת "בולימיה", ואשר מאופיינת באכילה מופרזת ובהקאות חוזרות (בדומה לאנורקסיה).

התופעה מצביעה על חסכים רגשיים ותסכול, אותם מנסה החולה למלא באמצעות האוכל הרב.

תחושת הסלידה העצמית שבאה לאחר האוכל מביאה להקאות חוזרות.

יש צורך לטפל בבעיה בהיבטים רפואיים ופסיכולוגיים בעזרתם של אנשי מקצוע אשר עוסקים בתחום של הפרעות אכילה, על מנת להחזיר את החולה למצב של אכילה נורמאלית ובריאה.

(קרן אהרון, מאבחנת דיקטית, מרצה בחינוך מיוחד ובפסיכולוגיה התפתחותית)

? אני חודשיים אחרי לידה, וכבר עשרה ימים שאני מתקשה מאד להירדם, ומתעוררת מוקדם בבוקר עם הרגשה לא טובה. אני גם מרגישה חוסר כח לטפל בתינוק. האם זהו מצב רגיל או דורש טיפול?

יולדת יקרה וחביבה, יולדות רבות מרגישות אחרי לידה סימפטומים מסוימים שמראים על חולשה טבעית של מערכת העצבים בלידה, כמו חולשה הבאה לידי ביטוי בקושי להירדם ולעיתים אף בנטייה לבכי. סימפטומים אלו אמורים לחלוף בדרך כלל כ-3 שבועות אחרי הלידה. אם הם ממשיכים, ונוספת אליהם גם הרגשה לא טובה, כגון: עצבות, קושי לטפל בתינוק, מחשבות של ירידת ערך עצמי, קושי כללי לתפקד ולעיתים אף חוסר תיאבון – כדאי מאד לפנות בהקדם לאבחון מקצועי אצל פסיכולוגית, כדי לבדוק אם לא מתפתח דיכאון אחרי לידה. חשוב שתדעי שאבחון מוקדם בדרך כלל מביא לטיפול יעיל וממוקד, ויעזור לך לחזור לעצמך. לעיתים הפסיכולוגית תוכל לעזור לך לחזור לעצמך ע"י שיחות שיעזרו לך להבין את הקושי וליצור סדר יום מותאם למצב החדש ולחזק את ביטחונך העצמי.

לעיתים יש צורך בשילוב של טיפול תרופתי קל, שמחזק את מערכת העצבים. כל הכבוד לך על הערנות והמודעות לקושי – נכס חשוב מאד בדרך לשינוי החיובי. **(יפה בלומנטל (MA), מנהלת מכון "פעילות" לטיפול רגשי)**

(קרן אהרון, מאבחנת דיקטית, מרצה בחינוך מיוחד ובפסיכולוגיה התפתחותית)

? אני מבקשת לשאול דבר שמפריע לי מאד: הבן שלי, בן ה-6, לא מוכן לקבל נשיקות ממני. הוא "מנגב" את הנשיקה לאחר שאני מנשקת אותו ומבקש שלא אנשק. האם להפסיק לנשק אותו, אף על פי שאני כל כך אוהבת אותו? ולמה הוא עושה לי את זה?

כולנו מכירים ילדים כאלה, ש"מוחקים" את הנשיקה. לפעמים אלו ילדים שסובלים מרגישות למגע. שימי לב שילדים כאלה לא יאהבו להתלכך ולהתפלש בחול ובים, הם לא יאהבו להתלכך מאוכל שהם אוכלים, וכן הלאה. לעתים ילדים כאלה זקוקים לריפוי בעיסוק, שבאמצעותו מתרגלים למגע.

ישנם ילדים שנרתעים מנשיקה של הורה, כי הם מתביישים מכך שהוא עושה זאת לפני חבריהם. בגיל זה ילדים רבים מתביישים מחברים, וחוששים שיצחקו עליהם. אם תקפידי לנשק אותו כשהוא לא במחיצת חברים – ייתכן שהוא יקבל את זה בשמחה.

ילדים רבים אינם אוהבים את הרוק של הנישוק, הם מעדיפים חיבוק הורי. אז קבלי, את זה וחבקי אותו במקום לנשק. על כל דבר מסוג זה אני ממליצה לשוחח

יש לכן שאלות בנושאי נפש, זוגיות, פרנסה ועוד? כתבו אלינו למייל debi@htv.co.il. בנוסף, אם את מומחית בעלת ניסיון רב, נשמח לצרף גם אותך לפאנל המומחיות.

מוצ"ש הזה, נר 5 של חנוכה

אירוע נשים בבנייני האומה, ירושלים

האור מופע האור-קולי שבר

עם הזמרות
אתי אנקרי | חדוה לוי
אילנה עדני | מישל אלבז

על במה אחת!

הרבנית ימימה מזרחי
והרבנית חגית שירה

הרב יצחק פנגר

הרב זמיר כהן

40 ברכישה מוקדמת
55 ביום האירוע

073-222-1280

לנדסיסיים

פתיחת שערים 19:30

16.12 | נ"ח כסלו

שבת חנוכה במלון היוקרתי "כינר גלילי"

עם הידברות

שבת פרשת ויחי, י"א - י"ב טבת, 29-30/12

ארוחות גורמה מפוארות • הרצאות במגוון נושאים
חדרים מרווחים ומאובזרים • חדר כושר
המלון טובל במדשאות רחבות ידיים

ר' שמעון פרץ

חייגו: 073-222-12-70

הרב אבנר קוואס

מס' המקומות מוגבל

בהשתתפות
הפייטן בנימין דנישמן

